

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Ексклюзив

▶ стор. 7 «Шаріте», ти моя, «Шаріте»...

Футбол

▶ стор. 10 Переможне закінчення

Медицина

▶ стор. 12 Бій за життя і здоров'я людей тут триває 24 години на добу

№ 201 (5701) СУБОТА, 26 ЖОВТНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Зарплатних боргів у бюджетній сфері сьогодні немає

Парламентська хроніка
Ранкове засідання
25 жовтня

У рамках години запитань до уряду народні депутати мали заслухати інформацію Кабміну про виконання зобов'язань перед місцевими бюджетами та погашення заборгованості із зарплати. Крім того, міністр внутрішніх справ Віталій Захарченко мусив відповісти на запитання опозиційних депутатів щодо дій спецпідрозділу «Беркут», які протягом останніх чотирьох засідань Київської міськради не пускали народних обранців до її приміщення. Однак міністр до парламенту не прийшов — він перебував у відрядженні. Утім, відсутні були більшість урядовців та прем'єр, який перебував у відрядженні в Криму. Це й викликало обурення опозиції.

▶ стор. 2

Озимими засіяно майже 625 тисяч гектарів

Через негоду на Запоріжжі затримується і посівна, і збиральна кампанії. Днями трохи випогодилося і агровиробники області змогли завершити сівбу озимих колосових культур. До того ж їм удалося навіть дещо перевершити заплановані показники: посівні площі становлять 624,7 тисячі гектарів (101 відсоток). Варто додати, що торік план був трохи більший. Залишається сподіватися, що нині на перезволоженому ґрунті рослини будуть розвиватися ще краще і майже стовідсотково підійдуть до зимування в хорошому стані.

Тим часом завершується збиральна кампанія. За три дні вдвічі скорочено обсяги поки що не оброблених площ. Зокрема, кукурудза не зібрана на 15 відсотках полів, а овочі — на 10. До слова, на ринках області дещо впали ціни на картоплю. Коли в період дощів на більшості ринків міста навіть оптова ціна трималася на позначці у 5,5—6 гривень за кілограм, то тепер вона знизилася в середньому до 4,5 гривні. І це, схоже, тільки початок, бо платіжна спроможність більшості запоріжців навряд чи дозволить сьогодні «здолати» за оптової закупівлі ціну вищу, ніж 3,5 гривні, **повідомляє наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

28 жовтня — День визволення України від фашистських загарбників

Вічний вогонь нашої пам'яті

Емілія Іванченко в 15 років зустріла Велику Вітчизняну війну, «відвоювала» її від Сталінграда до Києва медсестрою й досі є одним із найактивніших ветеранів міста. Її спогади відображено не тільки на сторінках різноманітних газет, починаючи з 60-х років, а й у власних книжках. Нині Емілія Іванівна — частий і почесний гість у містах-героях не тільки України, а й Росії.

▶ стор. 5

9 травня 2013 року. Емілія Іванченко на врочистій церемонії покладання квітів до Вічного вогню в парку Слави *(на знімку праворуч);* ***а такою вона була по війні*** *(на репродукції Андрія НЕСТЕРЕНКА вгорі).*

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ПОДІЇ

Економія енергоресурсів чи втрата часу...

У ніч з 26 на 27 жовтня в Україні почнеться зима. Принаймні жити віднині нам доведеться саме за зимовим часом. Стрілки годинників потрібно перевести на годину назад. Уже традиційно медики попереджають: майбутня зміна розпорядку дня може негативно позначитися на здоров'ї українців. У зоні ризику жінки, діти, хворі і передусім — люди із проблемами серцево-судинної системи. Їм лікарі радили заздалегідь готуватися до переведення стрілок годинника. І хоча перехід на зимовий час організму витримати все-таки легше, аніж на літній, питання: «Навіщо щопівроку переводити стрілки годинників?» — активно циркулює серед простого люду. Тим паче що головний аргумент прибічників зміни часу — так звана економія енергоресурсів — останнім часом викликає дедалі більше сумнівів.

Рішення переходити на літній час на початку XX століття було прийнято із суто прагматичних міркувань. За підрахунками ініціаторів переведення стрілок, максимальне використання світлої частини доби мало б зменшити потреби у штучному освітленні. Орієнтовно економія електроенергії мала б становити майже 20%. Та на практиці з'ясувалося, що переведення годинників заощаджує лише 2% електроенергії.

▶ стор. 8

Одеса знову стала мамою

Маленький Єгор, котрий з'явився на світ в одному з одеських пологових будинків, став знаменитістю — йому виписали свідоцтво про народження під номером 10000. На додачу до документа батьки малюка — Сергій і Тетяна — отримали грамоту про те, що їх синочок Єгор став десятитисячною дитиною, котра народилася в Одесі 2013 року. Добре, що народжуваність у місті зростає, **інформує наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

КОРОТКО

■ Прикарпаття отримало нового прокурора. Ним став Олег Хряпа. В органах прокуратури він уже понад 10 років. За час роботи обіймав різні посади. Його попередник Олександр Каліфіцький перейшов на роботу до Генеральної прокуратури на посаду начальника головного слідчого управління, **повідомляє наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

■ Російський журнал «Новый мир» опублікував добірку віршів українського поета Петра Мідянки в перекладі Аркадія Штипеля з ліричної збірки «Луйтра в небо», за яку автор удостоївся Шевченківської премії 2012 року, **передає наш власкор Василь НИТКА.**

■ Із початку року в Рівному зареєстровано 13 незаконних заволодінь транспортними засобами, у п'яти випадках міліціонери розшукали автомобілі та встановили тих, хто їх викрав, **поінформували в Рівненському міськвідділі міліції.**

Цього року в Україні видобуто понад 46 мільйонів тонн вугілля — *Держстат*

Зарплатних боргів у бюджетній сфері сьогодні немає

Про це під час години запитань до уряду заявила міністр соціальної політики Наталія Королевська

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 25 жовтня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Головне сьогодні — питання затримки з пенсій, невиплата за казначейськими рахунками. Цей ганебний факт має місце по всій Україні. Де міністр внутрішніх справ? Вони що, не знали, що сьогодні година запитань до уряду — у відрядження пороз'їжджалися?», — обурився свободівець Олексій Кайда. І заявив: «Якщо немає сьогодні міністра, то в понеділок, 28 жовтня об 11 годині, ми пікетуємо МВС». Власне цей виступ і задав тон подальшим подіям у парламенті.

Зокрема, доповідь першого заступника міністра фінансів Анатолія Мярковського депутати назвали формальною. Урядовець повідомив, що завдяки заходам, вжитим урядом у 2012 році, забезпечено дострокову виплату зарплати працівникам бюджетної сфери за грудень 2012 року. Таким чином кредиторська заборгованість на 1 січня 2013 року становила лише 0,6% місячного фонду заробітної плати. «Зростання видатків на зарплату у 2013 році проти минулого року становило 5,8% при тому, що інфляція становить мінус 0,6%. Тобто все номінальне зростання зарплати фактично є реальним зростанням соціальних виплат»,— зауважив він.

Що стосується казначейського обслуговування місцевих бюджетів, то за словами А. Мярковського, оплата платіжних доручень здійснюється відповідно до інструкцій Нацбанку про безготівкові розрахунки в національній валюті — протягом 30 календарних днів з дати їх виписки. «У першу чергу забезпечується виконання захищених статей. Так, за 9 місяців поточного року проведено видатків місцевих бюджетів на суму 140,2 млрд. грн., що на 11,1 млрд. грн., або 8,6% більше, ніж торік. За незахищеними статтями видатки становили 13,3 млрд. грн., що на 1,6, або 14% більше, ніж минулого року. Тобто не можна сказати, що незахищені статті не фінансуються», — наголосив він.

ДОСЛІВНО

Міністр соціальної політики Наталія Королевська: «9 жовтня уряд виділив 2 млрд. 100 млн. грн. для своєчасної виплати заробітної плати працівникам бюджетної сфери на місцях».

Урядова ложа.

Міністр соціальної політики Наталія Королевська зазначила, що робота Держінспекції з питань праці, яка діє у системі міністерства, нині зорієнтована на виявлення причин виникнення боргів із заробітної плати та вжиття заходів до винних осіб. І зміни підходів вже дали певний результат.

«За оперативними даними, протягом 9 місяців 2013 року держінспекторами з питань праці проведено чотири тисячі перевірок. За результатами перевірок підприємств-боржників складено та передано до суду 2 тис. протоколів про адміністративні правопорушення. Загалом до адмінвідповідальності притягнуто 800 посадових осіб підприємств-боржників»,— повідомила вона.

Крім того, за словами Н. Королевської, до правоохоронних органів передано 1,5 тис. матеріалів перевірок, у яких вбачаються ознаки складу злочину, передбаченого ст. 175 Кримінального кодексу. За результатами їх розгляду до єдиного Державного реєстру досудових розслідувань внесено 680 матеріалів. У цілому на вимогу державних інспекторів з питань праці підприємства-боржники повністю або частково погасили заборгованість із заробітної плати 273 тис. працівникам на суму 636 млн. грн., тож нині зберігається тенденція зменшення боргів.

Водночас міністр заявила: «За оперативною інформацією, заборгованості із зарплати у бюджетній сфері сьогодні немає. Уряд додатково виділив 2 млрд. 100 млн. грн., щоб до кінця року ніякої заборгованості у бюджетній сфері не було». Що стосується комунальних підприємств, то тут заборгованість з березня цього року скоротилася на 26% і нині становить 46 млн. грн. Водночас борги підприємств приватної форми власності становлять 581 млн. грн., або 60% від загальної суми заборгованості в цілому по Україні.

А от решта запитань депутатів, зокрема щодо подій під Київрадою та розподілу бюджетних коштів, залишилися без відповіді, адже ставили їх депутати переважно відсутнім урядовцям. Тож через галас, який зчинився у сесійній залі, Голова Верховної Ради відпустив представників уряду достроково.

Потому сесія перейшла до розгляду питань порядку денного. У першому читанні депутати розглянули законопроект про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення умов пенсійного забезпечення громадян за авторством групи опозиційних депутатів, зокрема, Людмили Денисової та Ірини Купрейчик та альтернативний за авторством Володимира Зубика (Партія регіонів). В опозиційному законопроекті пропонувалося відновити право жінок виходити на пенсію у 55 років; зменшити розміри страхового стажу, необхідного для призначення мінімальної пенсії за віком та пенсії по інвалідності; відновити право на перерахунок пенсій для працюючих пенсіонерів у зв'язку з підвищенням прожиткового мінімуму для осіб, які втратили працездатність, та осучаснення пенсій після двох років з дня їх призначення із врахуванням показника середньої заробітної плати за три календарні роки, що передують року перерахунку тощо.

Проектом В. Зубика пропонується запровадити сплату до держбюджету додаткового збору на обов'язкове державне пенсійне страхування з купівлі-продажу безготівкової іноземної валюти в розмірі 1 відсоток від об'єкта оподаткування. А також переглянути та частково відновити умови виходу на пенсію, зокрема, встановити пенсійний вік для жінок — 55 років, страховий стаж, що надає право на одержання мінімальної пенсії за віком — 25 років для жінок та 30 років для чоловіків тощо.

Як повідомив голова профільного Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерій Сушкевич, під час розгляду цих питань у комітеті голоси депутатів розділилися порівну. Тож запропонував сесії самостійно визначити, який із проектів підтримати. Та через малу кількість депутатів у сесійній залі голосування було відкладене.

Із днем народження цього дня вітали Анатолія Гриценка, Антона Дорохова та Бориса Колеснікова.

Олена РОМАШКІНА.
Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

Зміни до Податкового кодексу дали старт президентській кампанії

Вечірнє засідання 24 жовтня

Верховна Рада внесла до порядку денного сесії для розгляду під час наступного пленарного тижня три законопроекти, які стосуються лікування Тимошенко за кордоном: про заборону вибіркового правосуддя та зняття перешкод до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом і його державами-членами (внесений представниками трьох опозиційних фракцій, реєстр. №3479); про внесення змін в статтю 84 Кримінального кодексу України щодо можливості лікування за кордоном осіб, засуджених до позбавлення волі (авторства Анжеліки Лабунської, реєстр. №3461), та про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо лікування засуджених за кордоном (розроблений Сергієм Міщенком, реєстр. №2453а).

А на початку вечірнього засідання представники фракцій обговорили обставини ухвалення змін до Податкового кодексу, що, на думку опозиції, можуть завадити Віталію Кличку стати кандидатом у Президенти України.

Керівник фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк заявив: «Партія регіонів через сфальшовану поправку вирішила зняти з президентських виборів Віталія Кличка і зробити це руками партії «Батьківщина» і моїми та показати, що начебто Партія регіонів до цього не має ніякого відношення».

Сам лідер УДАРу Віталій Кличко відразу ж запевнив, що такими поправками його не залякати і не зупинити: «Щоб покласти край усіляким домислам і спробам розправитися зі мною як з можливим кандидатом, я хочу заявити: я балотуюсь в Президенти!» В. Кличко також повідомив, що завжди чесно повідомляв у ЗМІ, що має право на проживання в Німеччині, проте це жодним чином не порушує ані українське законодавство, ані його громадянство.

Перцю під час цього обговорення додала Ганна Герман (Партія регіонів), котра, звертаючись до керівника «Батьківщини», сказала: «Я розумію, Арсенію Петровичу, що депутат від вашої фракції, який вніс цю поправку, міг не мати досвіду і не розуміти, що він робить. Але ви, Арсенію Петровичу, прекрасно знаєте, що ця поправка означає. Ви прекрасно це знали, і або ви не контролюєте того, що діється у вашій фракції, або ви зробили це свідомо». Що стосується виборчих прав лідера УДАРу, то Г. Герман зазначила, що він повинен мати право і можливість брати участь у президентських виборах на рівні з усіма. Коли ж слово було надане автору скандальних поправок до Податкового кодексу Ігорю Бриченку («Батьківщина»), той заявив, що насправді він не має відношення до поправок «до закону 2045». Утім, цим він нічого не спростував, бо насправді дискусія точилася довкола законопроекту за № 2045а.

Після цього Голова Верховної Ради України Володимир Рибак повідомив, що уважно вивчив надходження поправок до законопроекту. «Я підняв усі стенограми, підписи — все подивився. Народним депутатом Бриченком 16 жовтня двома окремими листами за його підписом внесено 31 поправку, не 2, а 31 поправку, до законопроекту про внесення змін до Податкового кодексу України щодо обліку та реєстрації платників податків (реєстр. № 2054а)», — сказав головуючий та нагадав, що за розпорядженням голови Комітету з питань податкової та митної політики підготовку цього законопроекту було доручено групі народних депутатів на чолі з представницею УДАРу Оксаною Продан. Голова Комітету Верховної Ради з питань податкової і митної політики Віталій Хомутинник також запевнив, що народний депутат І. Бриченко «справді подав 31 поправку, проте не до закону, як він сказав, № 2045, а до закону 2054а». Він також заперечив будь-які фальсифікація та зазначив, що якщо буде ініціатива створити слідчу комісію, то експертиза зможе надати відповідь, чи оригінальний підпис Бриченка. Верховна Рада також ухвалила в цілому законопроекти про засади функціонування ринку електричної енергії України та про внесення змін до Земельного кодексу України щодо здешевлення вартості робіт з підготовки та проведення земельних торгів.

Сергій КОВАЛЕНКО.

Зокрема, доповідь першого заступника міністра фінансів Анатолія Мярковського депутати назвали формальною

Виконаємо всі домашні завдання задля євроінтеграції

Під час зустрічі з послами країн—членів Європейського Союзу Голова Верховної Ради Володимир Рибак запевнив, що український парламент виконає зобов'язання перед європейською спільнотою. І до саміту Східного партнерства, що відбудеться у Вільнюсі 28 листопада, буде прийнято всі необхідні євроінтеграційні закони.

Глава парламенту поінформував послів країн—членів ЄС про законодавчу роботу напередодні Вільнюського саміту. В. Рибак повідомив, що упродовж другої—третьої сесії Верховної Ради цього скликання розглянуто і прийнято 15 законів, які наші європейські партнери вважали необхідними для вдосконалення законодавства до норм і стандартів європейського права.

До Вільнюського саміту українському парламенту залишилося розглянути ще три вагомі проекти законів: про прокуратуру, про створення державного бюро розслідувань та зміни до виборчого законодавства.

Ведучи мову про одне з чи не найпроблемніших питань — справу екс-прем'єра Ю. Тимошенко та ухвалення закону, який надасть можливість лікуватися за кордоном засудженим до позбавлення волі, В. Рибак повідомив, що мав зустрічі з Президентом України на цю тему. І під час зустрічі, за словами Голови Верховної Ради, Віктор Янукович підтвердив свою готовність підписати такий закон і звернувся до фракції Партії регіонів у парламенті з проханням взяти активну участь у розгляді законопроектів на цю тему та разом з іншими фракціями сприяти прийняттю такого закону консенсусом. При цьому В. Рибак зауважив, що такий закон міг бути прийнятий українським парламентом ще півтора року тому, коли федеральний канцлер Німеччини Ангела Меркель звернулася до Президента України з ініціативою прийняти Тимошенко на лікування в одній із клінік Німеччини, а Президент України тоді доручив знайти один із прийнятних механізмів розв'язання цієї проблеми. Утім, українські експерти дійшли висновку, що чинне законодавство України не передбачає можливості лікування засуджених за кордоном і що розв'язання справи Тимошенко потребує внесення відповідних змін до законодавства, але процес у цьому напрямку тоді сповільнився через відмову екс-прем'єра від лікування у Німеччині.

Водночас В. Рибак розкритикував опозицію за блокування роботи парламенту, що може негативно вплинути на євроінтеграційні устремління України. «За таких умов блокування опозиційними силами виконання одного з принципових зобов'язань України перед європейською спільнотою — у справі Тимошенко — можна розцінити не інакше, як спробу перекласти відповідальність за зрив європейських прагнень України на своїх політичних опонентів.

Голова Верховної Ради також не виключив, що задля ухвалення всіх євроінтеграційних законопроектів мо-же бути проведено додаткові пленарні засідання, щоб до 18 листопада впоратися з усіма домашніми завданнями.

ДОСЛІВНО

Голова Верховної Ради Володимир РИБАК:

«Президент України, уряд і Верховна Рада практично виконали величезний обсяг домашніх завдань, які відкривають можливість підписати Угоду про асоціацію між Україною та ЄС».

Присутні на зустрічі посли країн—членів ЄС у своїх виступах також наголошували на потребі якнайскорішого ухвалення закону, який міг би розв'язати проблему з екс-прем'єром Ю. Тимошенко. А також висловили стурбованість щодо ухвалення українським парламентом змін до законодавства, які можуть зашкодити деяким майбутнім кандидатам у Президенти. На це В. Рибак запевнив, що ухвалені нещодавно зміни до Податкового кодексу не пов'язані із виборами Президента і парламент знайде порозуміння у цьому питанні. Він додав, що зміни до Податкового кодексу, які викликали протест в опозиції, розроблялися з урахуванням європейського законодавства, за яким людина, яка сплачує податки за кордоном, не може користуватися пільгами у своїй країні.

Юліана ШЕВЧУК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Віктор Янукович у Мінську запропонував створити консультативну комісію

Україна пропонує створити постійно діючу консультативну комісію «Україна — Європейський Союз — Митний союз», яка розглядатиме проблемні моменти, які можуть виникнути після підписання Україною угоди з Євросоюзом. *Як передає* ***УНІАН****, про це сказав Президент України Віктор Янукович, виступаючи на засіданні глав держав СНД у Мінську.***

Янукович зазначив, що він провів дискусію з Президентом РФ Володимиром Путіним, який висловлював побоювання щодо підписання Україною угоди з ЄС. «І вони не мають під собою підстав. Так, насправді у нас є спільна тривога щодо режиму торгівлі з Україною після створення нами зони вільної торгівлі з ЄС», — сказав Янукович. Саме тому, за його словами, Україна запропонувала сформувати постійно діючий консультативний формат між Україною, Євросоюзом і Митним союзом і Янукович висловив сподівання на підтримку такої ініціативи. Він наголосив, що ця тематика обговорювалася і з Єврокомісією, «яка не заперечує, щоб ми шукали постійно шляхи подолання бар'єрів у торгівлі між нашими країнами».

На знімку (справа наліво): ***президенти Таджикистану Емомалі Рахмон, України Віктор Янукович, Російської Федерації Володимир Путін, Республіки Білорусь Олександр Лукашенко, Казахстану Нурсултан Назарбаєв, Республіки Вірменія Серж Саргсян, перший віцепрем'єр-міністр Киргизької Республіки Джоомарт Оторбаєв перед засіданням Вищої Євразійської економічної ради (Мінськ, Білорусь, 24 жовтня 2013 року).***

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

У НОМЕР

Прем'єр роз'яснив севастопольцям вигоди й ризики вступу до ЄС і Митного союзів

Першу половину п'ятниці прем'єр Микола Азаров, котрий брав участь у роботі IV Міжнародного Чорноморського економічного форуму, який відбувся 24 жовтня в Ялті, присвятив робочій поїздці до Севастополя. Тут він ознайомився з важливими для розвитку інфраструктури міста новобудовами.

«Для нас надзвичайно важливо використовувати абсолютно всі ресурси для активізації будівельного комплексу. Оскільки він дає поштовх для розвитку економіки й народного господарства», — пояснив свій вибір теми відвідування Севастополя М. Азаров.

На завершення робочої поїздки М. Азаров, як голова Партії регіонів, відвідав урочисті збори Севастопольської міської організації регіоналів, присвячені 12-й річниці від дня утворення парторганізації. У своїй промові голова Партії регіонів роз'яснив однопартійцям вигоди й ризики, які можуть виникнути у разі вступу України в Європейський і Митний союзи і привітав городян з перемогою в загальнодержавному конкурсі на кращий благоустрій міст із населенням до 500 тисяч людей.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

ПРИВІТАННЯ

Народні депутати України — члени Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України, а також працівники секретаріату Комітету щиросердно вітають з днем народження першого заступника голови Комітету з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України **ПИШНОГО Андрія Григоровича** та зичать йому міцного здоров'я, щастя, любові та відданості рідних і друзів, наснаги в роботі, поваги колег та успіхів на шляху досягнення обраної мети.

Працівникам автомобільного транспорту і дорожнього господарства

Дорогі друзі!
Сердечно вітаю усіх вас з професійним святом!

Стабільна робота автомобільного транспорту та дорожнього господарства, які є найважливішими складовими системи життєзабезпечення будь-якого українського населеного пункту — від великого міста до найменшого села, є запорукою успішного соціально-економічного розвитку нашої держави.

Верховна Рада України добре усвідомлює важливе значення транспортно-дорожнього комплексу для вітчизняної економіки і приділяє велику увагу законодавчому забезпеченню його ефективного функціонування.

Долаючи чималі труднощі в складних економічних умовах сьогодення, докладаючи значних зусиль, працівники автомобільного транспорту і дорожнього господарства виявляють самовідданість та вносять істотний вклад у подальшу розбудову Української держави.

Щиро бажаю вам, шановні автомобілісти і дорожники, та вашим родинам щастя, здоров'я, миру і добробуту.

Голова Верховної Ради України
Володимир РИБАК.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 201 (5701)
СУБОТА, 26 ЖОВТНЯ 2013

Півмільйона гривень не дійшло до хворих на діабет на Хмельниччині. Гроші спрямовували переважно на забезпечення препаратами інсуліну та іншими лікарськими засобами хворих на цукровий діабет. Але застосування для 559 тисяч гривень так і не знайшли, тому кошти довелося повернути до скарбниці, *передає наш власкор Ірина Козак*

Прапор Євросоюзу поряд із Державним прапором України вивішуватимуть на свята та урочистості в Чернігові, Мені та Корюківці. Такі рішення прийняли сесії цих міськрад. Депутати рекомендували так вчиняти і місцевим установам та підприємствам, *інформує наш власкор Сергій Павленко*

Андрій СЕРДЮК: «Національна академія медичних наук зобов'язана відповідати на виклики часу»

Як нестримно плине час: здається, тільки учора ми спостерігали в інститутах Миколи Амосова і Олександра Шалімова за першими операціями на відкритому серці, а нині реальністю стали його пересадки. Не так давно нас дивували «ізотопні» технології в діагностиці, а сьогодні вчені-медики спільно з фізиками навчилися доставляти ліки саме до тих ділянок організму, які цього потребують. А відкриття стовбурових клітин, досягнення ядерної медицини! І за усім цим — щоденна копітка робота наукових колективів, їхні успіхи та іноді невдачі, перемоги і поразки. У тому числі й вітчизняних, об'єднаних під дахом Національної академії медичних наук. Над розв'язанням яких проблем працюють її інститути, яких налічується 36, які виклики часу турбують їх передусім, чи готові вони до них?

Редакція «Голосу України» вирішила заглянути в «наукові досьє» дослідницьких установ, розповісти своїм читачам про напрями їхніх розробок, спробувати «зважити» їх практичну віддачу, відповідність потребам нашої охорони здоров'я, світовому рівню. Такий цикл інтерв'ю ми розпочинаємо з бесіди з президентом НАМНУ, академіком Андрієм Сердюком (на знімку) про сьогодення академії, досягнуті нею результати, проблеми.

Досягнення і розчарування

— Андрію Михайловичу, запитуючи у деяких медичних світил їхню думку про нинішню ситуацію в Національній академії медичних наук України, чув головним чином одну оцінку. За якихось пару років академія, що раніше більше нагадувала відомий з класичної літератури колгосп «Тихе життя», перетворилася на активну, небайдужу до проблем вітчизняної охорони здоров'я структуру, на законодавця інновацій у клінічній практиці. З другого боку, і проблем у нашій охороні здоров'я, складовою якої є медична наука, м'яко кажучи, предостатньо. Чи переважують їх досягнуті за майже три роки вашого президентства в НАМНУ позитивні зміни? Чи не буває розчарування?

— Розчарування, на жаль, трапляються. Але кваліфікуватимемо їх «як окремі», не пов'язані з роботою загалом.

Відкривали, наприклад, у Кіровограді перший перинатальний центр, мережа яких створюється за ініціативою Президента України Віктора Януковича. Сучасна нова будівля, обладнана новітньою діагностичною і лікувальною технікою! Виступаючи на церемонії, я з урахуванням відсутності в Кіровограді медичного ВНЗ, наукової бази запропонував, щоб науковий супровід його роботи узяла на себе АМН України. Потенціал академії, напрацювання колективів її інститутів це дозволяють. А Президент раптом каже: чому тільки Кіровоград — беріть усі області.

Узяли. Опрацювали грунтовно можливі варіанти і дійшли висновку, що найоптимальнішою правовою формою такої співпраці між АМН і кожним регіоном буде меморандум. Нині академія підписала їх майже з усіма обласними адміністраціями, залишилося тільки чотири, які в процесі доопрацювання. Сенс меморандумів гранично конкретний.

Сьогодні наші інститутські колективи здатні щорічно висококваліфіковано і ефективно пролікувати близько 42 тисяч хворих з областей.

Зрозуміло, це дає можливість хворим, які проживають у регіоні й потребують висококваліфікованої допомоги, отримати її безплатно. Підкреслюю, безплатно. Причому в клініці будь-якої наукової установи АМН України.

Здавалося б, усе цілком зрозуміло, виграш очевидний — про здоров'я пацієнтів з областей потурбуються, а частенько побороються і за їхнє життя кращі фахівці, які мають можливість скористатися найсучаснішим діагностичним і лікувальним устаткуванням. **На жаль — не поспішають місцеві лікарі відпускати «своїх» хворих до Києва, Львова, Харкова, Донецька та в інші центри, де діють наші інститути: за 2012 рік їх можливості були використані лише відсотків на 40.** І чому, здогадатися, думаю, неважко. Чи замислюються наші колеги на місцях про можливі наслідки невикористаних можливостей для хворих? Як тут не розчаруєшся?!

— Наведений вами приклад привертає увагу, як на мене, до суттєвої деталі. З усіх наук медична найближча до практики. Адже усі, без винятку, інститути обов'язково мають клініки. Такий симбіоз, на мою думку, в рази має скорочувати шлях наукових розробок у прикладну медицину.

— Так воно і є. Клініки академічних інститутів мають сьогодні понад сім тисяч місць. У них щорічно лікуються понад 150 тисяч хворих, причому, при обсязі бюджетного фінансування, розрахованого на втричі меншу кількість. І, звичайно, наші фахівці використовують найостанніші нововведення, що народилися і випробувані в лабораторіях наукових установ. Зрозуміло, передусім так вчиняють у тих інститутах, колективи яких прагнуть тримати руку на пульсі часу, намагаються встигати за його запитами.

— Це добре відомі вітчизняні наукові школи?

— Насамперед так. Наприклад, Інститут серцево-судинної хірургії, який очолює учень і послідовник Миколи Амосова Геннадій Книшов. Колектив має результати на рівні європейських, а за деякими напрямами навіть вищі.

Варто також відзначити наших кардіологів, ендокринологів, ортопедів і травматологів, геронтологів, фахівців у галузі радіаційної медицини. І ви ж розумієте: **за цими досягненнями стоять, повсякденно і якісно застосовують їх в операційних, у клінічних палатах і діагностичних лабораторіях професіонали своєї справи.** І просто гріх не використовувати усе це без перебільшення багатство, зокрема, у буденній лікувальній практиці.

Єдиний медичний простір

— Тут знову-таки, ймовірно, не обійтися, без нових організаційних форм?

— Особливо у розв'язанні пріоритетних проблем. Сьогодні, наприклад, ми завершуємо підготовку проекту, що стосується введення єдиного медичного простору в Києві. Мета його реалізації — забезпечити ефективну допомогу людям, у яких стався гострий інфаркт міокарда. А таких щодоби в місті налічується від восьми до десяти. А за рік?! Як свідчать досвід і статистика, щоб зберегти життя часу хворому, необхідно доставити його в стаціонар протягом 20 хвилин. Неважко уявити, як складно досягти цього в столиці. Величезні відстані, транспортні затори, а іноді й просто, м'яко кажучи, неувага учасників руху до сирен «швидких».

НАМНУ, Мінохорони здоров'я і управління охорони здоров'я Києва спільним наказом і загальною програмою вирішили спробувати скоротити шлях хворих до стаціонару. Машини «швидкої допомоги» доставлятимуть їх не до чергової лікувальної установи, як було раніше, а до найближчої сучасної кардіології, яку має в розпорядженні передусім академія.

— Оскільки ви вже торкнулися цієї важливої теми, не можу не запитати про новобудову в Інституті серцево-судинної хірургії, який ми вже звикли називати Амосовським. Новий корпус, що обходиться, за наявною інформацією, досить дорого, — це продиктований необхідністю державний проект, відповідь України глобальним викликам чи данина авторитету відомого наукового колективу, його засновникові й послідовникам?

— Ви чітко розставили акценти в самому запитанні. Звичайно, це важливий державний проект. Продиктований він, безумовно, сучасними викликами, суть яких у тому, що у людському світі найбільша смертність сьогодні — від серцево-судинних захворювань. Наша країна — не виняток. Бути статистами у розв'язанні загальносвітової проблеми ми не маємо наміру.

А відносно «данини поваги», то і цей важливий момент роль свою зіграв. Кому як не процвітаючому колективу, на який країна покладає великі надії сьогодні та в майбутньому, розширювати базу?! Тим паче, що в планах — робити це і в інших кардіоцентрах, інститутах інших профілів.

— Але погодьтеся: проблема в тій самій кардіохірургії, й не тільки, не лише у відсутності належної бази.

Скільки років ми безуспішно намагаємося зробити кардинальний прорив у трансплантології і тим самим допомогти знову-таки величезній кількості хворих?! Але, на жаль, у законодавчому плані продовжуємо тупцювати на місці.

— Нещодавно Прем'єр-міністр доручив надати допомогу жінці, що звернулася до нього. Вона пише у своєму листі про те, що гостро потребує пересадки печінки. Інакше — смерть. Жінка самотня, їй не доводиться розраховувати на донорство кого-небудь з найближчих родичів, як це наказано законом. Отже, вона приречена. І запитує: «Що робити?».

Те, що треба змінювати законодавство в інтересах тих, хто потребує трансплантації, абсолютно очевидно. Навіть соромно називати нашу цифру — одна трансплантація серця за рік. Для порівняння: у сусідній Білорусі — 80. Білорусь і Росія вже давно змінили презумпцію незгоди на презумпцію згоди, як це зроблено майже в усіх європейських країнах. Адже в Україні в трансплантації серця мають потребу і стоять у черзі понад тисячу осіб. Та хіба тільки серця? Пересадку нирок чекають у два з половиною разу більше.

Що в цій ситуації обнадіює, то це те, що новий законопроект вже підготовлений, і ми сподіваємося, що парламент його ухвалить.

— До речі, а як складаються відносини академії з Верховною Радою?

— Вони досить конструктивні. Ми тісно працюємо передусім з Комітетом з питань охорони здоров'я. Але не тільки. Нещодавно, наприклад, у Національному науковому центрі радіаційної медицини побував практично у повному складі Комітет з питань екологічної політики, природокористування і ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи. Депутати оглянули введений в дію лабораторний корпус, відвідали клініку, спілкувалися з хворими, від яких почули винятково слова подяки на адресу колективу Центру.

Не можу не згадати і те, що Верховна Рада оголосила нинішній рік Роком Миколи Амосова.

Співпраця

— До речі, як відомо, Микола Михайлович один з перших застосував у нашій медицині досягнення інших наук. І сьогодні, як мені здається, розвиток сучасної медичної науки без такого підходу уявити вже важко. А як справи на практиці?

— Ми почали тісніше співпрацювати з НАН України. Зокрема, з колективом Інституту прикладної фізики НАНУ (Суми), фізиками-ядерниками, біохіміками, фізіологами. Візьміть ядерну медицину. Чи можливий її ефективний розвиток без впровадження результатів фундаментальних наук, передусім ядерної та прикладної фізики? Однозначно ні.

Наведу тільки один приклад практичної віддачі спільної роботи. Скажімо, при лікуванні будь-якого хворого дуже важливо не просто «навантажити» ліками його організм — ефективність буде значно вища, якщо ввести препарат «точково». Сьогодні це стало можливим завдяки використанню досягнень фізики.

У полі зору колективів академічних інститутів — й інші важливі на сьогодні напрями. Це, зокрема, створення замінників крові, потреба в яких загострилася внаслідок різкого скорочення кількості донорів, розробка ефективних методів лікування хворих на туберкульоз, гепатит. Велику увагу приділяємо медичній і соціальній підтримці ВІЛ-інфікованих, людей, уражених іншими інфекціями: для них ось-ось буде введена в експлуатацію сучасна клініка. А хіба можна обійти проблеми чорнобильців, про яких вже йшла мова? У цьому контексті слід зазначити нашу тісну співпрацю зі всеукраїнською громадською організацією «Союз-Чорнобиль Україна». Буквально нещодавно ми домовилися з її президентом Юрієм Андрєєвим про підписання відповідного договору.

— На завершення, якщо не секрет, про що мріє президент Національної медичної академії?

— Дуже хочу, щоб наші наукові колективи завжди устигали гідно і своєчасно відповідати на виклики часу. Ми просто зобов'язані це робити.

З президентом НАМНУ розмову вів Віктор ЧАМАРА.

28 жовтня — День визволення України від фашистських загарбників

Вічний вогонь нашої пам'яті

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Якщо «шапку Гіппократа» не зробиш, то все

Ще зі школи нас учили багато чому, що може стати в нагоді на війні. До 7 класу ми вже могли вважатися медсестрами. Коли війна почалася, ми вже були готові. «Шапку Гіппократа» здали відразу. Голову забинтувати — не так просто. Якщо «шапку Гіппократа» не зробиш, то все. Так ми, 16 дівчат, і потрапили на війну санітарною дружиною. А ми вміли не тільки поранених перев'язувати, а й трактором керувати, вочевидь держава готувала до того, що може бути й після війни.

«Прокинься, Цвєткова, прокинься!»

У мене все питають, скільки я перев'язала. Ну як можна на війні вести підрахунки? Не вірю я тим, хто говорить якісь числа. Багато було поранених, якщо бій тривалий і важкий — дуже багато.

Пам'ятаю, якось оперували з лікарем солдата, уже не першого, а я зовсім молоденькою дівчиною була. Лікареві ніколи було повертатися або говорити, який інструмент йому подати, усе потрібно робити швидко. Зазвичай все показував на пальцях, а санітарка вже повинна швидко відреагувати і подати потрібне. А я від утоми майже заснула стоячи — і замість затискача подала скальпель. Як зараз пам'ятаю, лікар повернувся й з криком: «Прокинься, Цвєткова, прокинься!», — дав мені запотиличника. Війна — не час для сну.

Сторінки військового щоденника Емілії Іванченко (Цвєткової).

«Так, Мілю, он — твій!»

Першого свого пораненого, Федора Іванченка, не забуду ніколи! Чоловіком моїм став. Лікар помітив, що я ще без роботи — і махнув рукою на першого, не надто важко пораненого, бійця. «Так, Мілю, он — твій! Давай, сміливіше!». Знала-то я все, але як це робити на живій людині, яка лежить перед тобою в крові... Федя мені сам допомагав і підказував, як його перев'язати. У нього були нескладні поранення, навіть зашивати не довелося, але бинт я наклала правильно.

Пам'ятаю, усі люди плакали

Для мене дуже пам'ятна медаль «За оборону Києва». Довго ми на неї чекали, та й не забудеш за що вона. Коли 27 червня 1941-го потрапила в Київ сандружинницею, місто ще було схоже на себе. Нас, 16 дівчат, зібрали на Дегтярівській і розподілили по взводах. Зі мною, як зараз пам'ятаю, були Люба Грищенко, Люда Теренова, Лена Цвєткова та Ліда Андреєва. Потім усе понеслося, летіли кулі, падали мертві, руйнувалися будівлі, а ми — санітарки, повинні були стежити за руками. Підняв солдатів руку — значить, потрібна медична допомога. 5 вересня ми з бійцями 120-го батальйону вже відходили під Полтаву.

Опісля, коли повернулися до Києва, усі люди плакали. Ми побачили замість міста розруху. Здавалося, не було нічого цілого.

«А ти пиши, дівчино, усе пиши!»

Нам потрібно було вести обрахунок втрат і поранених. Так я зустріла фронтового журналіста Бориса Польового. Записувати було ніде, і я перевернула список із загиблими, щоб записати його прізвище. Він посміхнувся і сказав: «А ти пиши, дівчино, усе пиши! Тільки не поруч із мертвими!». Так я почала записувати все, що мене хвилювало. Знаходила шматочки паперу, чисті місця в газетах. Дев'ять блокнотиків у мене зібралося. А в 60-х частина їх загубилася в Сталінграді. Так їх знайшли, а за ними — і мене. Надіслали мені стопку газет, у яких до Дня Перемоги були надруковані мої «Записки сандружинниці».

«Хай живе польова пошта!»

Коли закінчилася війна, раділи всі. Багато втратили близьких, у кожній родині було горе, але страх почав відступати.

Досі думаю, як мене знайшов мій Федя. Розповідав, що запитав у дівчат, хто його перев'язав. Вони знали мою бабусю. І як вона потім написала моїм батькам: «Хай живе польова пошта! Мілю наречений шукає. Федір Наумович». У моїй пам'яті це був ще молодий солдатик, а зустріла я вже чоловіка, але знала, що він — моя доля.

Записала **Наталя МЕЛЬНИК.**
Фото Андрія **НЕСТЕРЕНКА.**

«Живий» урок мужності

провели для семикласників Івано-Франківської ЗОШ №28 у місцевому музеї «Герої Дніпра». Окрім перегляду музейних експонатів, учні познайомилися та поспілкувалися з ветеранами Другої світової війни та послухали пісні у виконанні народного аматорського хору ветеранів війни та праці «Фронтові друзі».

Організація схожих зустрічей та позакласних уроків давно стала доброю практикою в діяльності просвітницького закладу, що є філією Національного військово-історичного музею. Його завідувач Ярема Кваснюк розповідає, що для пізнавальних заходів у них зібрано чимало експонатів: багатий ілюстративний матеріал, бойові знамена військових частин, що воювали на території Прикарпаття, листи, документи, стрілецька зброя — усього понад чотири з половиною тисячі раритетів. Сьогодні музейні працівники розпочали роботу з поповнення розділу про Першу світову війну та тематичною експозицією до 70-річчя визволення України та області від фашистських загарбників. У планах — встановлення мультимедійного проектора для демонстрації навчальних фільмів та кінохроніки.

Та жоден музейний експонат не замінить живого спілкування з безпосередніми учасниками воєнних дій різних періодів. Тому місцеві ветерани є частими гостями закладу і завжди радо відгукуються на зустрічі з учнями та студентами міста. Насамперед військові хористи. І, окрім розповідей про воєнне лихоліття, завжди співають для екскурсантів фронтові пісні. Сьогодні в колективі — 45 учасників. Їхній віковий ценз коливається від 80 до 90 років. Найстаршій хористці, Шурочці Нікітіній, уже виповнилося 94. Та, не дивлячись на поважний вік, вони і досі «в строю».

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.
Фото **Миколи МАЦЮКА.**

На знімку ліворуч: учні Івано-Франківської ЗОШ №28 захоплено слухають пісні ветеранів.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...війська знову форсують Дніпро

29 жовтня відбудеться масштабна реконструкція форсування Дніпра, присвячена 70-річчю визволення області від німецько-фашистських загарбників.

Форсування Славутича вважається найстрашнішою битвою Великої Вітчизняної війни. За неї звання Героя Радянського Союзу одержало більше вояків, ніж за Сталінград.

Для участі в реконструкції буде задіяно понад 170 одиниць техніки, зокрема — часів Великої Вітчизняної. Як уточнили в обласній держадміністрації, серед них будуть представлені танки Т-34 і німецька «Пантера», бронетранспортер «Ганомаг», радянський бронеавтомобіль «Катюша», польові та зенітні пушки. Глядачі побачать також сучасну понтонно-мостову, бронетанкову техніку, артилерійські системи («Смерч», «Град», «Ураган») і засоби протиповітряної оборони (ЗРК «Оса», ЗУ-23-2).

«Реконструкція дасть змогу хоча б трохи уявити, що відбувалося під час битви за Дніпро, — вважає голова ОДА Дмитро Колєсніков. — Ефект причетності, який створиться завдяки цій події, дуже важливий, особливо для молоді, яка добре запам'ятає ці відчуття».

Сьогодні в області мешкає 191 ветеран, який брав участь у форсуванні Дніпра. Як повідомив директор департаменту соціального захисту населення ОДА Володимир Семенюк, до 70-ї річниці всі ветерани-учасники цієї події одержать матеріальну допомогу в розмірі чотирьох тисяч гривень.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.

...знято чотири серії про подвиг дідів

На Рівненщині школярі зняли фільм про Другу світову війну. Ідея серіалу належить старшокласникові з Корця Андрієві Ільчуку. Він сам написав сценарій, був і актором, і режисером, а в окремих епізодах — оператором.

— До зйомок разом із друзями ми готувалися понад два місяці: шукали військову форму, взуття, нагороди, майстрували дерев'яну зброю, — розповідає Андрій Ільчук. — Ролі розподілили між собою в залежності від знайдених костюмів. На знімальному майданчику намагалися не тільки показати характери героїв, а й продемонструвати своє ставлення до історичних подій, які пережили наші діди і прадіди.

Над чотирма серіями фільму «Один із тих, хто вижив» юнаки працювали всі літні канікули. Результатом залишилися задоволені. Попри те, що знімали відео на звичайний фотоапарат, творчий задум, завдяки таланту режисера і акторів, вдалося реалізувати. Тепер короткометражний фільм, виставлений у групі «FriendFilm», можна переглянути в Інтернеті.

Анастасія АДАМЧУК.
Корець
Рівненської області.

На знімку знизу (справа наліво): юні автори фільму Роман та Андрій Ільчуки, Володимир Грох, Тарас Гуменюк.
Фото автора.

15 тисяч доларів США — такий найбільший хабар зафіксували севастопольські правоохоронці цього року. За словами начальника відділу міської прокуратури Владислава Білозерцева, «послуги» корупціонерів «подорожчали»: якщо торік середній розмір виявлених хабарів становив 25 тисяч гривень, то нині — 35,8 тисячі, *повідомляє наш власкор Микола Магдич*

Завдяки оперативним і вмілим діям рятувальників на черкаській ТЕЦ вдалося загасити вогонь і запобігти техногенній аварії. Пожежа сталася в машинному залі, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*

«АвтоКрАЗ» дав достойну відповідь імпортерам. Але в нас її не чують

ВІТЧИЗНЯНИЙ СТИЛЬ

«Голос України» вже розповідав про проблеми ПАТ «АвтоКрАЗ» — не тільки єдиного вітчизняного підприємства важкого машинобудування, а взагалі єдиного, по суті, виробника українського автомобіля (див. «Голос України» за 3.07.2012). У серії матеріалів «Миготлива аритмія «серця Вітчизни» ми писали, що «кразівці» випускають нову модерну техніку, освоюють нові види продукції, але держава в особі чиновників чомусь вперто заганяє це підприємство «в кювет», віддаючи перевагу машинам іноземного походження.

Час минає, але ситуація, на жаль, не змінюється. Замість розвитку національного автопрому, Україна і далі вкладає гроші у підтримку економіки інших країн. Тим часом кременчуцькі автомобілебудівники створили для українських аграріїв суперавтопоїзд для перевезення зерна — «КрАЗ-6511С4 «Караван». Він призначений для перевезення вантажів по дорогах усіх категорій (навіть здатен здолати ті кілька відсотків, на які, згідно з переможними рапортами, просто ще не встигла «ступити нога» автодорівців), що дуже важливо в наших реаліях.

Технічні характеристики зерновоза нічим не поступаються зарубіжним аналогам, зокрема, шасі обладнано підсиленою балансирною підвіскою задніх мостів, передньою віссю зі збільшеною до восьми тонн вантажопідйомністю, інтегральним рульовим механізмом. Автомобіль та причіп облаштовано надійними і зручними в експлуатації самоскидними платформами. Одне слово, виробники врахували все, аби аграрії були задоволені «Караваном». Не нарікатимуть на «кразівців» і водії. Кабіни оснащено кондиціонером, автономним обігрівачем, спальним місцем, яке може відділятися від основного відсіку шторками. Доповнюють комплектацію приємні дрібниці на кштальт електросклопідйомників, електрокоректора дзеркал, магнітоли, сонцезахисного козирка, дистанційного пульту замикання дверей кабіни.

Потурбувалися виробники і про надійний захист вантажів: є тенти з механізмами для їх розгортання і згортання, змонтовано спеціальні майданчики та допоміжні східці для огляду кузова і вантажу. До речі, прем'єра нової розробки «КрАЗа» відбулася на Сорочинському ярмарку. Тоді присутні керівники уряду й аграрії визнали, що «Караван» вироблено за найвищим стандартом. Але, на жаль, ця висока оцінка не розійшлася відлунням по всій країні, та й далеко не всі хлібороби відвідали Сорочинці. Тому, можливо, про появу нового кременчуцького зерновоза в Україні просто не знають, а чиновники, за звичкою, забувають про підтримку та пропаганду вітчизняного товаровиробника.

Ефективність роботи цього екологічно чистого красеня-«прибиральника» оцінив і голова КМДА Олександр Попов під час його експлуатаційного випробовування в столиці.

Фото прес-служби ПАТ «АвтоКрАЗ».

Цілком очевидно, не запам'ятали вони і доручення Президента про державну підтримку «КрАЗівських» розробок комунальних автомобілів для міських служб: свого часу Віктор Янукович високо оцінив цю продукцію підприємства. Кременчуцькі автомобілебудівники нині пішли, чи, точніше, поїхали, ще далі: вони створили новий вакуумний підмітально-прибиральний автомобіль з високоефективним газовим двигуном. Автопиловсмоктувач призначено для очищення міських вулиць, стоянок громадського транспорту, великих територій різного призначення, автодоріг, водостічних канав і колодязів. Знову ж таки «зелений» комунальний «прибиральник» на блакитному паливі увібрав у себе все краще, що раніше було створено конструкторами «КрАЗу» — надійність, ефективність, маневреність, комфортність робочого місця водія. Презентація нового вітчизняного «пилотяга» відбулася кілька місяців тому в Одесі. Тоді присутній на цій події віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул визнав: «Цей автомобіль вражає насамперед високою економічністю і низьким рівнем забруднення навколишнього середовища. Саме на таку техніку ми сьогодні робимо ставку. І важливо те, що вона виготовлена в Україні, вітчизняним виробником. Це — гідна відповідь усім імпортним виробникам та достойна альтернатива аналогічній імпортній техніці. Сьогодні уряд визначив пріоритетним у розвитку економіки імпортозаміщення, «КрАЗ» якраз вписується у наші плани...».

Отже, гідна відповідь є. Достойної альтернативи також не бракує. «КрАЗ» вписується в амбітні плани уряду. Здавалось би, чого ще треба для підприємства, за визначенням урядовців, «з величезним потенціалом для забезпечення потреби внутрішнього ринку»? «Дрібниці» — саме цього внутрішнього ринку, місця на якому, як на столичній Бессарабці, займають перекупники, а не виробники. Доки слова не відповідатимуть діям, ставку робитимуть на імпортну техніку, а достойний в усіх відношеннях вітчизняний «КрАЗ» і далі перебуватиме у кюветі. Хто і коли його величезний потенціал нарешті справді використає на пріоритет — розвиток економіки України?

Людмила КОХАНЕЦЬ.

«Поверніть нашого директора!»

Чому працівники Хорольського молококонсервного комбінату дитячих продуктів проти відсторонення ефективного керівника?

РЕЗОНАНС

Своє професійне свято — День працівників харчової промисловості — виробничники Хорольського молококонсервного комбінату дитячих продуктів зустріли аж ніяк не зі святковим настроєм. Адже 15 жовтня їх приголомшили звісткою про рішення Наглядової ради підприємства відсторонити від обов'язків генерального директора Андрія Федоткіна. Він очолював комбінат три останні роки і, за словами заступника гендиректора з виробництва Олександра Любінського, «не просто реанімував підприємство, а вдихнув у нього нове життя». За цей час непевність і тривога, пов'язані з балансуванням на межі банкрутства, змінилися прибутковою стабільною роботою. З постійним нарощуванням виробництва (лише за дев'ять місяців ц. р. його обсяги збільшилися на 35,7 відсотка), реконструкцією основних цехів, новою продукцією європейської якості, що увійшла до сотні кращих товарів України, поліпшенням побутових умов працюючих. А що буде завтра з їхніми робочими місцями та зарплатами? Зрештою, з підприємством, яке 41 рік тому стало флагманом продукування сумішей—замінників грудного молока в СРСР, а сьогодні залишається єдиним виробником такої продукції в Україні?

На ці запитання 18 жовтня хотіли почути відповіді близько сотні працівників, котрі зібралися біля адмінкорпусу комбінату. Вони тримали транспаранти з написами: «Федоткін — наш керівник!», «Українським дітям — вітчизняне харчування!», «За дитяче харчування варто боротися». «Ми обурені тим, що молодого перспективного керівника «прибрали» без будь-яких пояснень, — зазначила оператор консервного цеху Галина Карась. — Адже Федоткін стільки зробив для виробництва і для людей. Матусі, які купують для діток наші «Малютки» і «Малиші», не пробачать нам, якщо дамо знищити таке підприємство». «Раніше, коли комбінатом багато років керував Микола Гавриленков, ми йшли на роботу як на свято, — доповнила колегу оператор Любов Труш. — Потім директори мінялися й у нас був різний настрій. Коли прийшов Федоткін, повернулася колишня стабільність. Невже втратимо те, що створювали своїми руками?». «Поверніть нашого директора!» — такі слова лунали з уст кожного промовця-виробничника.

Новопризначений в. о. гендиректора заспокоював схвильованих людей нагадуванням про те, що Наглядова рада не звільнила пана Федоткіна — тільки відсторонила від керівної посади «на деякий час». Нібито лише для того, щоб «розібратися» зі спробами порейдерської захопити підприємство та перепродати його. До цих спроб, на його думку, причетні «люди, наближені до керівництва», котрі діють насамперед через суди. Про необхідність «врятувати підприємство від рейдерських атак» і далі розвивати виробництво говорив також представник одного з членів Наглядової ради, що входить до складу її більшості, яка й змістила вчорашнього гендиректора. Останній стверджував, що потенціал Федоткіна «ще буде використаний», а зараз йому пропонують попрацювати «в якості радника, помічника, консультанта» (ці слова викликали сміх у присутніх). «Моїми руками підприємство «гробитися» не буде, — наголосив представник. — Комбінат повинен нарощувати виробництво, збільшувати обсяги нашої продукції на українському ринку з 36 до 50 відсотків».

Але де логіка в тому, щоб досягати таких захмарних висот без того, хто допоміг не впасти у прірву? Чому ті внутрішні антирейдерські перевірки не можна вести, залишаючи гендиректора на своїй посаді? Тим паче, що останній є лише найнятим менеджером і, звісно, не розпоряджається власністю акціонерів. Зрештою, в яких руйнівних для підприємства діях його підозрюють? Прикро, та відповідей на ці запитання від повпредів реальних власників комбінату його працівники так і не почули. Як і на те, чому на доленосне для гендиректора засідання Наглядової ради, до якої входять шість юридичних і одна фізична особа, не запросили трьох її членів. Саме тих, які зареєстровані в Україні. За відсторонення пана Федоткіна одностайно проголосував «квартет» із осідком за межами нашої держави, в тому числі в офшорах. Це, звісно, породило припущення про специфічну зацікавленість підприємством з боку тих, хто раніше, м'яко кажучи, не поспішав підставити йому своє плече. Сьогодні їм потрібен ефективний менеджер-управлінець чи свій «насос» для викачування грошей?

На згаданому зібранні колективу член Наглядової ради, колишній багаторічний керівник комбінату, Герой України Микола Гавриленков нагадав: «У нас є ще поки інвестор, який не виконав жодного пункту своїх договірних зобов'язань. Навпаки, почав перепродувати підприємство, заставляти на астрономічні суми. Тепер же, коли за допомогою Андрія Федоткіна стали одержувати хороші прибутки, з боку того ж інвестора нам підсунули обладнання на мільйони гривень, яке вважаю металобрухтом. Побачили гроші — давай їх викачувати... Та ще й намагалися продати комбінат компанії, яка знищила таке саме підприємство в Росії. Якби продали, то тут уже, мабуть, і стіни б розібрали. Їм потрібен ринок... Все це змусило мене звернутися до суду. Про наші проблеми знають керівники держави, профільного міністерства. Сподіваюся, разом не допустимо знищення унікального підприємства».

Присутні на зборах виробничники одностайно проголосували за звернення до представників акціонерів стосовно необхідності скликання позачергового засідання Наглядової ради для скасування її рішення про відсторонення Андрія Федоткіна від обов'язків генерального директора. Звісно, в «непротокольних» зауваженнях така вимога робітників лунала ще «гарячіше». З неодмінним запитанням: якщо нове керівництво говорить про рейдерство, на яке нібито заплющував очі попередник, то як назвати сьогоднішні дії тих, хто «не помічає» загрози взагалі втратити виробництво? Чи не рейдерство це під прикриттям антирейдерської риторики? «Відсторонення попереднього керівника людей просто шокувало, — констатувала Галина Карась. — І все-таки хочеться бути оптимісткою. Думаю, у нас все налагодиться. Та, на моє переконання, станеться це тільки після того, як на посаду генерального директора повернеться Андрій Федоткін».

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

Виробники врахували все, аби аграрії були задоволені «Караваном»

«Шаріте» ти моя, «Шаріте»,
або Сага про поганих радників

Хто, власне, порадив Юлії Тимошенко звернутися з її хворобою до «Шаріте»? Чи не той, хто нараяв Павлові Лазаренку поїхати шукати притулку в США?

На мій запит про розмову з кимось з очільників лікарні про умови перебування в ній Юлії Тимошенко отримав найкоротшу за всю мою багатодесятирічну журналістську практику відповідь: «Щодо пані Тимошенко в нас немає жодної інформації. «Шаріте» підтверджує, однак, що вона не проти прийняти пані Тимошенко на лікування. Уве Дольдерер, керівник управління комунікації».

Тож спробуємо обійтися без допомоги пана Дольдерера.

Той, хто чує: «німецька лікарня», Берлін і «Шаріте», лише мліє від передчуття медичної насолоди. Принаймні в Україні.

Але хто сказав, що «Шаріте» — це нонплюс-ультра сучасної медицини? Найбільша берлінська клініка, яка обслуговує в стаціонарі майже 20 відсотків усіх столичних пацієнтів (за рік — 140 тисяч у стаціонарі та 615 тис. амбулаторно, 350 операцій ЩОДНЯ!), може похвалитися, звичайно, своїми розмірами, 13 тисячами лікарів, медсестер і санітарів, але хіба величина лікарні була колись гарантією того, що грижу вам прооперують якнайкраще? При таких лікувально-індустріальних масштабах треба дуже напружитися, щоб індивідуально підійти до кожного пацієнта і його особистих болячок.

Відгуки про клініку — адже сьогодні все хтось оцінює — теж так собі, на трієчку (з шести балів): від «все блискуче, я у захваті» до «відмовилися, хоч і обіцяли, оперувати методом лапароскопії, змушений був робити операцію в іншій клініці», і вже інший автор: «Їжа, сказати по-німецьки, — лайно».

А хіба може бути інакше на 3100 хворих — це вже вам не полк, який треба тричі на день нагодувати, це дивізія. Тут не повариха баба Нюся, тут — конвеєрний кейтеринг. Хтось їв щось смачне останнім часом у літаку?

А слова «найстаріша лікарня Берліна» означають не лише корисні традиції, а й те, що штукатурка сиплеться, а медична апаратура могла бути б і модернішою. Штукатурки сиплеться багато. Саме в понеділок цього тижня стало відомо, що на модернізацію (чи реставрацію) одного клінічного корпусу так званої ліжкової вежі заввишки 85 метрів потрібно буде на 17,5 мільйона євро більше, ніж планувалося, тобто всього понад 200 мільйонів. Розмови про реконструкцію тривають з 2007 року. Ще тоді цей корпус обнесли павутиною риштувань і натягнутою сіткою — якраз проти падаючої на голови перехожим штукатурки. Але грошей ні в клініки, ні в міста не було. Тому, щоб не втрачати часу, на фасаді клініки, завісивши нею вікна палат, розмістили найбільшу в Берліні рекламу. Спочатку це був тижневик під назвою, як у Теккерея, «Ярмарок марнославства». Потім тижневик прогорів. Його місце зайняла реклама автомобілів, торговців електричним струмом... Щоб реклама «працювала», до 23 години її освітлювали потужними прожекторами. Пацієнти скаржилися на те, що вдень вони сидять, мов у тумані. А вночі не можуть спати через яскраве світло у вікнах. Вимкнути прожектори лікарня відмовилася, бо вони записані в угоді про використання рекламної площі на фасаді. Зате запропонувала тим, хто скаржиться, повісити на вікна світлонепроникні штори. Здавалося, що лікарня вирішила заробляти гроші не на пацієнтах, а на рекламних клієнтах. Але рекламні гроші не врятували — ремонт у цьому корпусі розпочнеться, якщо вірити берлінському сенату, лише 2014 року і розтягнеться щонайменше на три роки.

Однак, якщо роботи розпочнуться, то клініці доведеться скоротити півтисячі з 3100 ліжок. Скорочення кількості ліжок призведе до скорочення кількості пацієнтів. Менше пацієнтів — менші доходи клініки. Менші доходи призведуть до скорочень персоналу. А тому вже й так непереливки: останніми роками тут вже звільнили сотні медиків.

Для того, щоб не втрачати пацієнтів, за 100 метрів від головного корпусу на 800 хворих, який має стати на реконструкцію, побудували тимчасовий досить пристойний корпус на 340 ліжок. Куди подіти ще півтисячі пацієнтів — ніхто поки що не знає. Напевно, їх за браком місця переведуть до інших, неспеціалізованих, відділень клініки в інших місцях Берліна. Звичайно, переповненим відділенням доведеться для 500 ліжок трохи потіснитися. Операційні теж залишилися в старому приміщенні і їх використовуватимуть і під час реконструкції аж до того часу, доки буде споруджено окремий операційний центр.

Вочевидь, у такій палаті нового тимчасового корпусу лікуватиметься Юлія Тимошенко, якщо вона колись потрапить до «Шаріте».

Про таку ситуацію в «Шаріте» спеціалізований журнал «Архітектура+простір» у жовтневому номері написав: «Курців у халаті та капцях зазвичай рідко зустрінеш на будівельних майданчиках. І стурбована жінка з букетом, яка продирається крізь огорожу, серед працюючих будівельників має вигляд безпорадної і дещо спантеличеної. Навіть лікар у білому халаті дивиться якось надто напружено. Але тихі курці з оголеними ногами, злегка шокована дама, лікар та робітники з їхньою важкою технікою — всі вони мають тут у найближчому майбутньому якось уживатися: пацієнти, відвідувачі та працівники «Шаріте» в Берліні. Бо центральний кампус найбільшої університетської клініки в Європі перетворюється на будівельний майданчик — без зупинки лікувального процесу».

Останні слова в пасажі — ключові. Хворих везтимуть до операційної і назад спеціально побудованим тунелем — туди і назад 200 метрів — практично через будівельний майданчик. Будівельники обіцяють, що в цей тунель не потраплятиме будівельний порох і навіть шуму чути не буде, а за своєю стерильністю, температурою і якістю повітря він має відповідати стандартам для лікарень. Повіримо на слово будівельникам, що свої відбійні молотки вони поставлять в режим «стукати тихо». А от щодо стерильності...

Усього лише рік тому, в липні 2012-го, у відділенні «Шаріте» для недоношених дітей, в якому до стерильності ставлять значно вищі вимоги, ніж у решті відділень, були виявлені палички ентеробактерій. З ними почали боротися, але до жовтня так нічого вдіяти і не змогли. Одна дитина померла, як спершу було повідомлено, від зараження крові. Її поховали, не сказавши про бактеріальну інтоксикацію батькам. Зчинився скандал. Причину смерті судмедексперти встановлювали вже «заднім числом», після ексгумації. Встановили: вада серця.

Але бактерії, попри всі заходи, поширювалися далі. У 14 малюків їх знайшли лише на тілі, ще в одинадцяти — у внутрішніх органах. На щастя, після терапії антибіотиками всі діти вижили. Але яким чином ці бактерії потрапили від хворої дитини до всіх інших, яких тримали в стерильних «інкубаторах», відповіді досі, попри завершене розслідування, нема. Вже нинішнього 2013 року десятимісячна дитина заразилася в «Шаріте» на кір — від хворого лікаря.

Тож з тунелем, яким возитимуть прооперованих, не так все зрозуміло, як нам розповідають...

Однією з причин поширення ентеробактерій називали брак у «Шаріте» персоналу. Якщо навантаження велике, а часу на те, щоб після кожного пацієнта помити і продезінфікувати руки, нема, то це шлях не такий вже й сумнівний. Було встановлено, що в багатьох берлінських клініках, і в «Шаріте» зокрема, лікарі і медсестри не дотримувалися основних правил гігієни. Причини: брак часу і персоналу. Хоча, здавалося б, гроші на медсестер мали б бути. За виходження однієї недоношеної дитини клініки виставляють рахунок лікарняним касам до 77 тисяч євро.

І все одно — медсестри та санітари працюють понадурочно, по клініці вже набралося, за даними профспілки, понад 100 тисяч перепрацьованих персоналом годин.

Три тижні тому медперсонал «Шаріте» вийшов на демонстрацію до бундестагу і будинку правлячої партії ХДС із вимогами знизити навантаження, прийняти на роботу до клініки ще 300 медсестер та санітарів, особливо в реанімацію та операційні блоки. Вони передали представникам ХДС відповідну петицію, під якою стояла 91 тисяча підписів. У травні 2011 року медики «Шаріте» вже оголошували — з тієї ж причини — безстроковий страйк.

«Шаріте» повинна заощаджувати — чути у відповідь. І закрила центр репродуктивної медицини, який приносив збитки. А гроші заробляє продажем будівель і земельних ділянок.

...І все ж я знайшов одного знавця клінічних справ і запитав його, чи отримає Юлія Тимошенко окремий поверх, чи буде в неї особливий догляд, нагляд та охорона, чи є в клініці можливість відгородити її від «світу».

Він подивився на мене специфічним лікарським поглядом і відповів: «Таке приміщення в клініці є. Це спеціальна станція повної ізоляції. Вона розрахована на хворих на віспу та лихоманку Денге. Там чотири поверхи — два наземні, два підземні — які можуть бути дуже добре ізольовані».

Після цього в мене лишилося лише одне запитання: «Хто, власне, порадив Юлії Тимошенко звернутися з її хворобою до «Шаріте»? Чи не той, хто нараяв Павлові Лазаренку поїхати шукати притулку в США?»

Віктор ТИМЧЕНКО.
Берлін.

Фото Charite.

ПЛАНЕТА

Найсильніший за останнє десятиріччя тайфун паралізував країну

У Токіо з обмеженням працювало метро, зупинилися швидкісні потяги, понад 500 авіарейсів було скасовано.

В Японії добре поставлена служба сповіщення. Напередодні в районах, на які припала найпотужніша сила тайфуну, евакуювали людей. У Токіо, Нагано, інших містах закрили школи. Такі наслідки тайфуну «Віпа».

Тайфун «Віпа» уже назвали найсильнішим в регіоні Канто (тобто в центральній та північно-східній частині острова Хонсю) за останні десять років. Він був 26-м нинішнього року. Оскільки маршрут його пролягав східним узбережжям Японії, особливу тривогу викликало запитання, чи не погіршить він ситуацію на аварійній АЕС «Фукусіма». Адже тайфун за номером 18 спричинив вилив забрудненої води, що зберігалася в цистернах.

Напередодні тайфуну оператор АЕС — компанія ТЕРСО — виміряв радіоактивність на підступах до океану і доповів, що все в нормі. Керівництво ТЕРСО запевнило, що провело належну підготовку, припинено морські роботи, сховано обладнання, збільшено кількість працівників на майданчиках АЕС на 80 осіб, частина з них прибула з інших АЕС. Однак уже наступного дня після рекордних злив ситуація змінилася: рівень радіації у дренажному тунелі, що веде в океан, у 150 метрах від моря перевищував попередні покази в 70 разів. У ТЕРСО пояснили, що «причиною збільшення бета-випромінюючих частинок став тайфун, який спричинив забруднення і переповнення дренажної системи».

Газета «Асахі» написала: вже зранку 16 жовтня рівень дощової води, що накопичився в системі навколо цистерн із забрудненою водою, підвищився достатньо, щоб почався її витік. Забруднена вода потрапила в океан, хоча «концентрація радіоактивного стронцію в морі не перевищувала встановленої урядом припустимої норми (30 бекерелів на 1 літр)».

Найсильніший удар стихії припав на острів Ідзу-Осіма, що входить до столичної префектури. Від нього до Токіо — 120 кілометрів. Там випала найбільша кількість опадів за весь час метеорологічних спостережень: понад 122 міліметра за годину, а за добу — 800 міліметрів, що вдвічі більше, ніж випадає у жовтні. Велика вода спричинила повені і зсуви ґрунту. У місті Осіма, що розташоване на цьому острові, сотні людей залишилися без даху над головою. Їхні будинки, як стверджують очевидці, цілими вулицями сповзали донизу. До того ж через сильні зливи вийшла з берегів місцева річка. Кількість жертв, на жаль, з кожним днем збільшувалася: на 18 жовтня в Осімі 22 мешканці загинули і ще із 35-ма не було зв'язку.

Острів Ідзу-Осіма відомий ще й тим, що на ньому є вулкан, який уже вибухав 1986 року. Та й тайфуни — не рідкість на Тихоокеанському узбережжі. Тобто досвід того, як убезпечити людей від природних катаклізмів, у тих, хто відповідав за це, був. Але, як зазвичай, втрутився сумнозвісний «людський чинник». Люди повинні були зайти до сховищ, підготовлених на випадок небезпеки, але, оскільки злива почалася ввечері, а настійної поради переміщуватися туди не було, чимало з них залишилося на місці, вважаючи, що виходити на вулицю небезпечніше, ніж залишатися в домівках. А мер міста Каваджіма Масафумі, який мав дати цей сигнал, перебував у від'їзді.

В Японії розпочала роботу власний кореспондент «Голосу України» Ніна БАЛИКОВА.

У Херсоні — масове отруєння: після вечері в популярному кафе у центрі міста, яке славилося тим, що в ньому подають найбільші порції за ціною звичайних, до інфекційної лікарні потрапили одразу тринадцятеро городян із сальмонельозом. Заклад закрито, триває перевірка санепідемслужби, *передає наш власкор Сергій Яновський*

500000 гривень виділила Львівська міськрада комунальному підприємству «Львівводоканал» на закупівлю кришок для каналізаційних люків. У місті досі залишається 300 неналежно закритих каналізаційних колодязів. Комунальники написали 112 заяв до міліції про крадіжки, але більшість справ залишаються нерозкритими, *інформує наш власкор Богдан Кушнір*

Економія енергоресурсів чи втрата часу...

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Що ж стосується України, то наразі взагалі не відомо, чи економляться ресурси при регулярних змінах часових поясів. Як розповів «Голосу України» Віктор Білодід, заступник директора з наукової роботи Інституту загальної енергетики Національної академії наук України, таких розрахунків, зроблених за часів незалежності нашої країни, просто немає.

— Я вважаю, що жодної економії немає. І що стосується України, то розмови про заощадження енергоресурсів від переведення годинників — цілковита фікція, — припускає Віктор Білодід. — Навпаки, відбуваються перевитрати енергії, пов'язані саме з переведенням стрілок. У ці дні-тижні підготовки спостерігаються певні перевантаження, тому що треба адаптуватися, внести зміни, у тому числі, і в розклад руху транспорту. На це ж потрібні час, гроші, ресурси й енергія.

Коли ж нарешті в країні стомляться переводити годинники, підлаштовуватися під зміни поясів і постане питання, за яким часом жити, Віктор Білодід радить обрати літній. Це, мовляв, найоптимальніший часовий пояс для більшої частини країни. «Основна маса населення України проживає у басейні ріки Дніпро. Тобто у тому часовому поясі, в якому перебуває столиця. Звичайно, на сході і на заході країни є зміщення, година різниці не може не позначатися. Як варіант там можна починати робочий день на годину раніше і пізніше, ніж у центральній частині країни. І тоді все вирівняється».

А лікар Київського центру клінічної імунології Сергій Сапегін запевняє, що нічого екстремального в переведенні годинників немає. І насправді українці могли б легко і майже непомітно переживати зміни часу. Та для цього потрібно обрати правильний момент. Так, переходити на зимовий час краще не в кінці жовтня, а в середині листопада. Повертатися ж у літній часовимір варто уже через півтора місяці після Нового року — в середині лютого. «Тоді сезонні адаптаційні можливості нервової та імунної систем були б якнайкраще підготовлені. І перехід відбувся б майже безболісно і природно», — сказав під час нещодавньої прес-конференції С. Сапегін і нагадав, що після переведення годинникових стрілок у імунної системи людини розпочнеться період адаптації. Триває він зазвичай близько двох тижнів. Тож протягом цього часу не рекомендується перевантажувати організм.

До речі, нині на зимовий/літній час переходять у майже 100 країнах. Між тим кілька держав нещодавно відмовилися від таких «експериментів». В Україні також кілька разів намагалися скасувати переведення годинників на літній/зимовий час. Останній раз питання порушували в лютому цього року.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ЛІКАРІ РАДЯТЬ

Щоб полегшити перехід на зимовий час, потрібна психологічна підготовка. Перші кілька тижнів після переведення стрілок годинника варто лягати спати не пізніше 10-ї години вечора. Для кращого засинання можете прийняти теплий душ. Перед сном не рекомендується переїдати. Вранці також бажано уникати ситних сніданків, бо вони забирають чимало енергії. Для полегшення та прискорення адаптації організму необхідно приймати контрастний душ і робити ранкову гімнастику. Але фізичних перенавантажень все ж таки треба уникати.

Затяжні дощі добре підмочили кукурудзу

На Вінниччині зібрано урожай кукурудзи на половині площ. Уже скошено 180 тисяч гектарів. Але сільгосппідприємства і фермери підраховують не прибутки, а збитки, адже зерно необхідно доводити до кондиції. Показник його вологості в півтора разу вищий за норму.

Як стверджують фахівці, щоб знизити вологість качанистої з наявних 34 відсотків до оптимальних 14, треба заплатити на елеваторах за одну тонну 450—500 гривень. Закуповують суху кукурудзу по 1,1 тисячі гривень за тонну, тобто реальна її вартість — 600—650 гривень. Торік за качанисту платили півтори тисячі гривень.

Науковці радять аграріям більше зерна залишати для згодовування тваринам.

— Так роблять у сільгосппідприємстві «Артеміда» Калинівського району, де є спеціальні технології для зберігання вологої кукурудзи, — каже завідувач кафедри рослинництва і технологій Вінницького національного аграрного університету кандидат сільськогосподарських наук Іван Поліщук. — Там, де не зберегли тваринницьку галузь, на жаль, рахуватимуть збитки. Виробникам доведеться заплатити по п'ять тисяч гривень за сушіння зерна, зібраного з одного гектара. Тож такі витрати суттєво «потягнуть» донизу економіку будь-якого господарства.

За даними департаменту агропромислового розвитку, середня врожайність зерна кукурудзи в регіоні — 80 центнерів з гектара.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Закликали відмежувати «інтелігентне населення» від «бомжів»

Соціальну карту регіону обговорюють на Донеччині. На основі такої карти формуватиметься рейтинг регіональних органів влади. «Це своєрідна оцінка діяльності за такими важливими показниками, як скорочення заборгованості із зарплати, кількість працевлаштованих інвалідів, турбота про дітей-сиріт», — сказав голова облдержадміністрації Андрій Шишацький.

Донеччина, за підсумками першого оцінювання регіонів, не є лідером, насамперед через велику заборгованість із зарплати — 160 млн. грн. станом на 1 жовтня. Переважна більшість із них — борги економічно не активних підприємств. Водночас тривожить несвоєчасна виплата грошей бюджетникам і працівникам комунальних підприємств. У деяких випадках причиною є неграмотний розподіл бюджетних коштів, як у Селидовому чи Шахтарському районі, вважає А. Шишацький.

Однак найбільш резонансним під час обговорення став виступ начальника департаменту соцзахисту Любові Яковлєвої, яка привернула увагу до створення притулків для безхатченків. «Лише в шести містах влада розуміє, що утримання притулків для бездомних необхідне перш за все, щоб відмежувати інтелігентне населення від агресії «бомжа», загнаного в куток безвиходдю. А вже по-друге — це безпосередньо соціальна підтримка бездомних», — сказала керівник департаменту.

Ліна КУЦ.
Донецька область.

ФОТОФАКТ

Профспілкові та правозахисні організації разом із громадськими активістами виступають проти скорочення бюджету Київського метрополітену і підвищення тарифу на проїзд, вимагаючи натомість ефективніше розподіляти кошти від реклами.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Бажаючих розпочати бізнес побільшало

З початку року на Хмельниччині зареєстровано понад 750 нових суб'єктів господарювання. Половина всіх заснованих підприємств, фірм та організацій з'явилися в обласному центрі. Серед тих, хто починає власний бізнес, найбільше бажаючих працювати у сфері оптової та роздрібної торгівлі, ремонту автомобілів, адміністративного обслуговування.

Щоправда, за цей самий час понад півтисячі суб'єктів господарювання повідомили про свою ліквідацію.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

У руках малюка розірвалася петарда

Трагедія сталася у селі Конюхи, що в Козівському районі на Тернопільщині. Трирічний хлопчик разом із братом підпалив стержень феєрверка, який тримав у руках. Петарда вибухнула, травмувавши дитину. З рваними ранами правої кисті руки та опіками обличчя потерпілого доправили до Козівської центральної районної лікарні, а звідти — до обласної дитячої.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Постраждалі від повені одержать компенсацію

Кабінет Міністрів України затвердив порядок фінансування першочергових відновних робіт і надання грошової допомоги людям, котрі постраждали від повені на Одещині. На ліквідацію наслідків стихії, що обрушилася на область у середині вересня, виділено 104 мільйони гривень. Вісімнадцять із них буде спрямовано на компенсацію потерпілим. Родини, будинки яких забрала велика вода, одержать по 100 тисяч гривень. Не залишаться без підтримки держави й ті, чиє житло було пошкоджене частково.

Значна частина суми (87 мільйонів гривень) піде на відновлення зруйнованої інфраструктури — доріг, мостів, систем водовідведення.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

ЦИФРА

8 млн. грн.

зекономили в цьому році на Полтавщині за рахунок модернізації котелень. Тут замінили природний газ альтернативними видами палива — деревиною, торфом, пелетами з очерету. Ними обігрівають уже 26 шкіл краю.

Василь НЕЙЖМАК.

Їздити на маршрутках небезпечно

Вісім технічно несправних автобусів, що курсували дорогами Херсонщини, виявили в ході операції «Перевізник-2013» співробітники Державтоінспекції. Ще в дванадцяти випадках водії громадського транспорту перевищували швидкість, а в дев'ятнадцяти — відхилялися від маршруту. Правоохоронці виявили й двох перевізників, котрі працювали без ліцензій.

У прес-службі обласного управління ДАІ повідомили: тільки протягом нинішнього року на Херсонщині водії автобусів скоїли 3337 порушень, стосовно 33 з них склали адміністративні протоколи за водіння у нетверезому стані.

Пасажири зазначають, що в останні роки як технічний стан маршруток, так і водійська культура суттєво погіршилися.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

В Івано-Франківську відкрито магазин «Добра справа» — своєрідний банк одягу для малозабезпечених

Будуймо Європу в Україні

Інформаційну кампанію з такою назвою Представництво ЄС в Україні презентувало у Тернопільському національному економічному університеті.

«На жаль, українці мало знають про Європу, про те, що буде після підписання угоди про асоційоване членство, про користь для України, про те, як зміниться життя простих людей, — констатував керівник відділу преси та інформації Представництва ЄС Золтан Салаї. — Студенти мали б роз'яснювати це своїм батькам, дідусям і бабусям. У Західній Україні 90 відсотків населення підтримує євроінтеграційні прагнення України, а на сході і півдні цей показник значно нижчий, тому треба їхати туди і говорити про це. Європі потрібна об'єднана Україна».

— Євроінтеграція — це не якийсь політичний хід, не вимушений крок через відносини з Росією чи з будь-ким. Це повернення Україні політичного статусу, — вважає міський голова Тернополя Сергій Надал. — Тернопіль завжди був європейським містом, мав Магдебурзьке право, і це лише повернення нам цього статусу. Ми маємо спільне історичне минуле і, впевнений, у нас — спільне майбутнє.

Депутат обласної ради Леонід Бицюра зауважив, що хоча ми поки що на шляху до ЄС, але європейські цінності вже спрацьовують. Він подякував послу ЄС в Україні Яну Томбінському, зв'язок з яким був у системі онлайн, за сприяння у відновленні законності на території Тернопільщини, що дасть змогу розблокувати роботу обласної ради. Ян Томбінський відповів, що без верховенства права модернізувати державу неможливо.

Студенти-першокурсники ТНЕУ переконані, що після того як Україна стане асоційованим членом ЄС, перед ними відкриються нові перспективи.

Багато запитань до співробітників Представництва ЄС було у студентів. Їх, зокрема, цікавили питання візового режиму, нових навчальних програм, обміну студентами, можливостей реалізуватися.

Під час засідання нагородили переможця конкурсу дитячого малюнка «Я — європеєць, українець». Ним став другокласник школи №15 Тернополя Богдан Боднарчук. Керівник інформаційного центру ЄС в економічному університеті Олена Василик розповіла, що під егідою центру в школах створено євроклуби, там проводять конкурси на кращий малюнок, фотознімок, з дітьми працюють студенти.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Фото автора.

«Врадіївську справу» розглядають відкрито. Але без потерпілої

Увесь тиждень «справу врадіївських ґвалтівників» розглядали у відкритому режимі. Потерпілої Ірини Крашкової в залі не було. Після того як її госпіталізували минулої п'ятниці, вона просила відкласти слухання справи до її одужання. Але судді вирішили не збавляти темп процесу.

Журналістів нарешті впустили до зали, оскільки розглядали епізоди, пов'язані не зі зґвалтуванням, а з посадовими злочинами підсудних. Вони й у цьому не визнають себе винними. Навіть Дмитро Поліщук, який відразу після оголошення обвинувального висновку каявся: так, мовляв, підробляв дозвільні документи на зберігання зброї та перепродував вилучені мисливські рушниці, тепер наполягає, що абсолютно чистий перед законом.

Під час відсутності потерпілої і її представників перед телекамерами увесь тиждень виконував соло Володимир Клименко — захисник Євгена Дрижака. Колеги, які захищають інших підсудних, воліли відмовчуватися. Зате Клименко вже практично святкував перемогу:

— Дрижака виправдають «начисто», я знаю, що кажу! — заявив він у середу й не втратив нагоди похвалитися. — За останні три роки я чотири рази успішно захищав у судах працівників міліції. Зараз ми виграємо з рахунком 1:0. Упевнений як юрист, як адвокат: епізод з наркотиками суд оцінить на нашу користь!

Адвокат блефував, на що, звичайно, мав повне право. Як хороший тренер він успішно підбадьорював свого підопічного. Дрижак поводився впевнено й зволів давати показання, від чого раніше відмовлявся. Стверджував: наркотики йому підкинули, службові документи підробили:

— Це не мій підпис, я що, не знаю, який у мене підпис, у мене чіткий, а отут розмитий і у бік пішов. Я не підписував цю постанову, — казав колишній капітан міліції, розглядаючи документ.

Хвалив хазяйновитого Дрижака один зі свідків — його сусід, що був понятим під час обшуків у його будинку: «Євген дуже акуратний і хазяйновитий, без жінки підтримував ідеальний порядок, за 11 свинями доглядав...». Ще одну «свиню» підклав підсудному сам сусід — через свою... надмірну пильність. «Цей самий свідок, — розповіла журналістам представник обвинувачення Наталя Висоцька, — ходив під час обшуку буквально по п'ятах у співробітників міліції і постійно повторював: ви тільки йому нічого не підкиньте! Повз нього, навіть за бажання, не можна було б маленького папірця пронести — не те, що цілий стос документів, знайдених у Дрижака». Тому говорити про підробку тепер не доводиться.

Свідки в шести епізодах посадових порушень, що інкримінують Дрижаку, плутаються самі, суперечать одне одному й спантеличують суддів. Один колишній колега підсудного настільки завів себе в глухий кут власними свідченнями, що почав було... непритомніти просто в залі суду. Але щойно слуги Феміди розпорядилися викликати йому «швидку», моментально отямився й гордо відмовився від допомоги медиків. От така в нас вразлива міліція...

Доки суд опитує свідків і вивчає документи, Врадіївський РВВС в екстреному порядку перевіряє справи, в основному трирічній давнині, службові папери, які були виявлені в Дрижака. Результати перевірки обіцяють бути цікавими — їх також розглянуть під час процесу.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

ФОТОФАКТ

У Києві, на Пейзажній алеї, урочисто відкрили відновлену після зруйнування вандалами скульптурну композицію Костянтина Скритуцького «Маленький принц».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Проекти, що економлять бюджет

У Богородчанському районі на Прикарпатті успішно впроваджують енергозберігаючі проекти. Другий рік поспіль ініціативи місцевої громадсько-екологічної організації «Наш дім — Манява» підтримує Швейцарське бюро співробітництва в Україні. За цей час у районі реалізовано дві програми, що дали значний економічний ефект.

Зекономити бюджетні гроші допоможе і проект «Впровадження енергозберігаючих заходів у сільських закладах охорони здоров'я», до роботи над яким долучилися медичні заклади та 24 територіальні громади.

Як розповів керівник організації Микола Скиданюк, за півроку на енергозберігаючі замінено вікна в дитячому і полового відділенних Солотвинської та поліклініці Богородчанської районних лікарень, у восьми сільських амбулаторіях та 15 фельдшерсько-акушерських пунктах.

У рамках проекту проведено також низку семінарів для голів сільських рад району. Їх учасників поінформовано про обласні програми та конкурси, закордонні фонди й донорів, які надають фінансову підтримку територіальним громадам.

Микола Скиданюк переконаний, що робота над подібними проектами дає змогу не лише досягти економії фінансових і матеріальних ресурсів, а й неабияк гуртує людей, сприяє їх самоорганізації.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...запрацював «Північний» автовокзал

На околиці Львова, де колись тулилася старенька автостанція №2, учора відкрили новий автовокзал. З подією пасажирів та будівельників привітав телеграмою заступник Голови Верховної Ради України Руслан Кошулинський. Як депутат Львівської міської ради він свого часу долучився до спорудження цього важливого транспортного об'єкта.

Забудовники вклали у північні ворота міста 16 мільйонів гривень та створили 100 робочих місць. Для восьми тисяч пасажирів, які щодня прибувають з Червонограда, Сокаля, Бродів, Волині тощо, створено просторі й світлі приміщення, сучасні платформи. Квитки можна придбати не тільки у касі, а й у спеціальному автоматичному терміналі. Система «Автовокзал-мережа» дає змогу замовити квиток на відправлення з будь-якого міста країни у прямому та зворотному напрямку. На вулиці електронне табло відображає інформацію про відправлення автобусів, а у залах встановлено великі монітори для перегляду телепрограм, є безплатний доступ до Інтернету. Працюють кімнати для матерів з дітьми, приміщення для відпочинку водіїв, перукарня та кафе.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

...школярам провели урок безпеки

У рамках акції «Запобігти. Врятувати. Допомогти» рятувальники провели урок безпеки в ЗОШ №3 Ужгорода. Старі, іржаві боєприпаси досить часто знаходять саме діти, але, на жаль, не завжди усвідомлюють, яку небезпеку приховує в собі той чи інший підозрілий предмет, знайдений на узліссі чи просто на городі власного обійстя. Рятувальники продемонстрували учням фільм та розповіли про будні піротехніків, а наприкінці уроку дозволили приміряти піротехнічне спорядження та потримати в руках справжні міни та снаряди.

Василь НИТКА.
Ужгород.

На знімку: під час уроку безпеки.

Фото надане прес-службою облДСНС.

...стартував командний турнір під знаком танцю

У переддень вихідних у Палаці спорту відкрито X Міжнародний фестиваль-конкурс спортивного бального танцю «Кубок Харківського міського голови», який триватиме до 27 жовтня. У його рамках проведуть «Кубок Світу-2013 з європейської програми».

Особливою рисою фестивалю-конкурсу «Кубок Харківського міського голови» є командний турнір. Цього року у Палаці спорту, окрім господарів свята, виступатимуть танцюристи з Генуї, Москви, Санкт-Петербурга, Новосибірська, Познані, ізраїльського Рішон-ле-Ціона. Судитимуть конкурсантів відомі бальні танцюристи. Ведучим турніру стане лауреат численних конкурсів, голова Професійної ліги Російського танцювального союзу, почесний президент Міжнародного танцювального союзу (IDU) Леонід Плетньов.

Микола КОСИЙ.
Харків.

На Миколаївщині знешкоджено 850 артилерійських снарядів часів Другої світової війни (Ірина НЕЖИГАЙ)

Чемпіонат України з хокею сезону 2013/2014 має стартувати 28 жовтня. Цього разу він відбуватиметься під егідою ФХУ. На старт збираються вийти: «Сокіл» (Київ), «Білий Барс» (Біла Церква), «Гайдамаки» (Вінниця), «Компаньйон» (Київ), «Леви» (Львів), «Генерали» (Київ). У календарі заплановано регулярний чемпіонат, а також плей–оф — півфінали і фінал. Саме тоді учасники розіграють медалі та головний приз — Кубок чемпіонів України. Орієнтовна дата завершення першості — 14 березня.

Успіхи дарують упевненість

Футбол. Ліга Європи. Груповий раунд. 4-й тур. 24 жовтня.

Група G. «Генк» (Бельгія) — «Рапід» (Австрія, Відень). 1:1 (Гор'ю, 21 — Забітцер, 82).

«Динамо» (Україна, Київ) — «Тун» (Швейцарія). 3:0. Голи: Ярмоленко, 35, Мбокані, 60, Гусєв, 79.

«Динамо»: Шовковський, Сілва, Драгович, Хачериді, Макаренко, Велозу, Аруна (Сидорчук, 69), Ярмоленко (Гусєв, 69), Безус, 82), Беланда, Ленс, Мбокані. **Тренер** — Олег Блохін.

«Тун»: Февр, Люті, Райнманн, Шенкель, Скірінці, Гедігер, Саного, Крістіан Шнойвлі (Саламан, 75), Дзуффі, Мартінес (Ферейра, 66), Марко Шнойвлі (Садік, 62). **Тренер** — Урс Фішер.

	В	Н	П	М	О
1. «Генк»	**2**	**1**	**0**	**4—2**	**7**
2. «Динамо»	**1**	**1**	**1**	**5—3**	**4**
3. «Тун»	1	0	2	2—5	3
4. «Рапід»	0	2	1	3—4	2

Рефері — Галіс Езкагьа (Туреччина).

Київ. НСК «Олімпійський». 26 042 глядачі. 11 градусів.

До забитого м'яча гра у «Динамо» якось не клеїлася. Було багато марної роботи, неточних передач та ударів в «молоко». Та й після відпочинку кияни хоч і вели перед, але не все у них виходило.

І лише чудова комбінація (передача з правого флангу, котру виконав Сілва, і ефектний удар головою Мбокані) надихнула господарів. У них мов камінь з плечей звалився. До речі, і перший м'яч був красивий: Ярмоленко метрів з двадцяти влучив у «дев'ятку».

Повівши в рахунку 2:0, «біло-сині» почали діяти рішучіше, осмисленішими стали їхні атакуючі дії. Було помітно, що гості трохи втомилися, тому поступалися динамівцям у швидкості. Це й призвело до третього м'яча. Майстерно зіграв Гусєв, котрий вийшов на заміну. Тому всіх здивувало, що його одразу замінили на Безуса.

— Думаю, що сьогодні ми і результату домоглися гарного, і гра нам вдалася, — сказав журналістам після матчу **Олег Блохін.** — Загалом я задоволений командою. Звісно, знову не використали багато моментів. Однак найголовнішим для нас було здобути три очки. І ми це зробили.

У ситуації з Гусєвим вийшла «накладка». Знімати його з гри я не збирався, та хтось попросив заміну. Здається, то був Велозу. Докричатися до Олега було важко. Погодьтеся, було б дивно замінювати людину після того, як вона провела на полі лише десять хвилин та ще й гол забила. Можу лише вибачитися перед Гусєвим за цю ситуацію. Та що вдієш, інколи трапляється й таке...

Кияни в цій зустрічі могли забити щонайменше ще тричі. Однак Ленс, Аруна, Велозу не змогли скористатися слушними нагодами. Але нічого страшного — треба ж і на матч у Швейцарії щось залишити.

Атакує Роман Безус.

— Головне, що ми виграли, — сказав **Роман Безус.** — Як на мене, ми діяли досить пристойно і переконливо. А відступати нам було вже нікуди. Хоча особисто я був упевнений у нашій перемозі.

— А як вам суперник?

— Команда у швейцарців досить непогана, гості створили кілька напівмоментів. Але серйозно вони не загрожували нашим воротам, бо «Динамо» добре діяло в обороні. А вона, як відомо, починається з атаки.

Безус поділився інформацією, розповівши, що Олег Блохін був у доброму гуморі, привітав усіх з перемогою та нагадав, що через два дні матч проти «Іллічівця».

— Звичайно, розслаблятися після однієї перемоги у Лізі Європи не можна, — продовжив Роман. — Нам бажано демонструвати якісний футбол і вигравати. Щодо успішних результатів, то раніше із цим у нас були проблеми. Але тепер ми почали вигравати, і до нас прийшла впевненість. Хочеться, щоб і надалі так тривало...

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Фото Володимира КОТЛЕНКА.

Переможне закінчення

Група Е. «Фіорентина» (Італія, Флоренція) — «Пандурій» (Румунія, Тиргу-Жіу). 3:0 (Гоакін, 26, Райдер Матос, 34, Куадрадо, 69).

«Пасуш де Феррейра» (Португалія) — «Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ). 0:2. Голи: Ротань, 83, Коноплянка, 85.

«Пасуш де Феррейра»: Філіпе, Тоні, Рікарду, Валенте, Сантош, Сері, Леау, Олівейра, Жозе, Мігель, Бебе. **Тренер** — Сержіу Гаміньо.

«Дніпро»: Бойко, Мандзюк, Мазух, Чеберячко, Стрінич, Канкава (Джуліано, 52), Ротань, Зозуля, Гама, Коноплянка, Калинич (Селезньов, 58). **Тренер** — Гуанде Рамос.

Рефері — Тоні Шапрон (Франція).

	В	Н	П	М	О
1. «Фіорентина»	**3**	**0**	**0**	**8—1**	**9**
2. «Дніпро»	**2**	**0**	**1**	**4—2**	**6**
3. «Пандурій»	0	1	2	1—5	1
4. «П. Феррейра»	0	1	2	1—6	1

Гімарайш. Стадіон «Афонсу Енрікеш». 250 глядачів. 16 градусів.

Дніпропетровці діяли наполегливо і старанно протягом усієї зустрічі. Але їм ніяк не вдавалося забити. І лише під завісу поєдинку наші футболісти зібрали волю в кулак і завдали потужного переможного удару.

Гуанде Рамос:

— Вийшла рівна гра. Нічого не було зрозуміло до останніх хвилин. Довелося добряче попрацювати, щоб досягти цієї перемоги. Добре, що поклали три очки до скарбнички. Ми мали випустити свіжих виконавців, щоб виграти. Завдяки великому бажанню футболістів, зокрема тих, які вийшли на заміну, нам вдалося це зробити.

Руслан Ротань:

— Добре, що виграли. Перемога завжди радує. Але варто визнати, що вона далася важко. Так, ми багато атакували, мали перевагу. А потім «сіли» назад і намагалися скористатися слабкими місцями опонентів, граючи на контратаках.

Ротань також подякував уболівальникам «Дніпра», які прилетіли у Гімарайш.

«Лудогорець» і в Одесі не пропустив

Група В. «Динамо» (Хорватія, Загреб) — ПСВ (Нідерланди, Ейндговен). 0:0.

«Чорноморець» (Україна, Одеса) — «Лудогорець» (Болгарія, Разград). 0:1. Гол: Златинський, 45.

	В	Н	П	М	О
1. «Лудогорець»	**3**	**0**	**0**	**6—0**	**9**
2. ПСВ	**1**	**1**	**1**	**2—2**	**4**
3. «Чорноморець»	1	0	2	2—4	3
4. «Динамо» Зг	0	1	2	1—5	1

«Чорноморець»: Безотосний, Кутас, Бергер, Фонтанелло, Сантана, К. Ковальчук, Бобко, Прийомов (Лео Матос, 81), Гай (Джедже, 46), Рієра, Антонов (Діденко, 46). **Тренер** — Роман Григорчук.

«Лудогорець»: Владислав Стоянов, Жуніор Кайсара, Моці, Барт, Мінев, Златинський, Дяков, Іван Стоянов (Абало, 63), Марселіньо (Платіні, 78), Місіджан, Жуніньо Кішада (Ешпіньо, 69). **Тренер** — Стойчо Стоєв.

Рефері — Александру Тудор (Румунія).

Одеса. Стадіон «Чорноморець». 20 082 глядачі. 11 градусів.

У матчі проти «Лудогорця» одесити створили такі моменти, що зобов'язані були забивати. Але не скористалися нагодами, тому й програли.

Про це сказав **Роман Григорчук.**

— Як діє «Лудогорець»? Приблизно як і ми, — поділився з журналістами Роман Йосипович. — Болгари грають у зонах, добре атакують, вгорі почуваються упевнено. Хоча не скажу, що показують у цьому компоненті щось видатне. Не можу висунути претензії своїм футболістам, якщо вони моменти створювали. Але не забили.

За словами Григорчука, його підопічним бракує майстерності, зокрема техніки та вміння не піддатися стресу, зберегти спокій. І невезіння теж, на його думку, мало місце.

А скромний болгарський клуб зміцнив лідируючу позицію. І в Одесі свої ворота він залишив на замку.

Фото з сайту УЄФА.

Руслан Ротань** (у центрі) **відкрив рахунок у матчі.

Наталія Добринська поїде на Олімпіаду–2016

Завтра володарка золотої медалі Пекіна, багаторазова чемпіонка і рекордсменка світу з багатоборства, кавалер Ордена княгині Ольги III ступеня, депутат Вінницької облради Наталія Добринська** (на знімку) **прощатиметься зі спортом.

Урочисті проводи відбудуться на НСК «Олімпійський» у перерві футбольного матчу між столичним «Динамо» й маріупольським «Іллічівцем». Однак на Олімпіаду-2016 у Бразилії Наталія все одно планує поїхати. Щоправда, як віцепрезидент Комісії атлетів Європейських олімпійських комітетів (ЄОК). На цю посаду її було обрано 9 жовтня на засіданні IV Європейської асамблеї ЄОК.

Навесні нинішнього року у розмові з кореспондентом «Голосу України» Наталія Добринська не приховувала своїх намірів взяти участь в Іграх-2016. Цитую сказане тоді нею: «Маю велике бажання взяти участь в Олімпіаді у Бразилії. Для мене це справа честі — сповна виявити свої здібності. Якщо не на такому рівні, як у Китаї, то хоча б здобути «срібло» або «бронзу». Хоча насправді мрію про ще одну олімпійську нагороду найвищої проби».

У відповідь на це нагадування спортсменка усміхається.

— Звичайно, мені дуже цього хотілося б, — каже вона. — Однак все тече, все змінюється. Я реально зважила всі «за» і «проти», радилася із найближчою мені людиною — матусею Любов'ю Аполінарівною. Вона мудра жінка, тому підтримала моє рішення. Розумію: мама хоче, щоб її дитина відпочила від виснажливих тренувань і виступів. Але також вона сказала, що дуже правильно вчасно піти. Хоча тато був іншої думки: йому хочеться, щоб я ще залишилася у великому спорті.

Співрозмовниця каже, що не полишає тренувань. Однак рішення прийнято остаточно. Тепер вона зосередить увагу на роботі у Федерації легкої атлетики України, де навесні обрана на посаду віце-президента. «За мною закріплена одна з відповідальних ділянок роботи, — каже Наталія Добринська, — мої обов'язки — це зв'язок між спортсменами і керівництвом федерації. Продовжую жити життям атлетів, переймаючися їхніми проблемами».

На урочистостях з нагоди проводів з великого спорту Наталії Добринської крім її батьків буде делегація земляків.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото з архіву «Голосу України».

Чому громадяни не довіряють правоохоронцям?

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Наприкінці року традиційно підбивають підсумки роботи вартових порядку. І якщо в МВС, зазвичай, звітують про покращення показників розкриття злочинів, то правозахисні організації уже сьогодні б'ють на сполох, звертаючи увагу на те, якою ціною досягаються такі результати. Свої висновки вони роблять не лише на підставі тривожних сигналів від громадян, а й посилаючись на результати соцопитувань.

Так, за даними моніторингу «Центру дослідження суспільства», 2013 рік уже побив рекорди за кількістю протестів проти свавілля правоохоронних органів у країні. Лише за дев'ять місяців цього року зафіксовано 333 події, які порушували питання щодо їх бездіяльності. Така кількість протестів уже на 25% більша, ніж за весь попередній 2012 рік.

«Основна хвиля невдоволення припадає на липень поточного року, коли міліціонерів критикували на кожній третій вуличній акції. Причиною вибуху такої активності стали події у Врадіївці Миколаївської області, де двох міліціонерів підозрюють у побитті та зґвалтуванні місцевої мешканки. Попередня хвиля подібних протестів була вдвічі меншою — приводом для них стала смерть студента Ігоря Індила в Шевченківському РУВС», — йдеться у повідомленні «Центру дослідження суспільства».

Тим часом свавілля проти звичайних громадян має страшний і масовий характер. Нині майже кожен день у ЗМІ лунають звинувачення на адресу правоохоронців у незаконних діях. Так, за інформацією прокуратури Донецької області, трьом співробітникам «Беркута» пред'явлено підозру в скоєнні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 365 (перевищення влади або службових повноважень) КК України.

«У ході досудового розслідування, яке проводить прокуратура Новоазовського району, встановлено, що правоохоронці перевищили свої службові повноваження, а саме — застосовували заходи фізичного насильства та спецзасоби стосовно трьох громадян», — повідомив прокурор району Олександр Кіор.

А оперуповноважені одного з райвідділів міліції Донецька змушували жінку збувати наркотичний засіб канабіс, погрожуючи ув'язнити її за зберігання наркотиків. Вартові порядку намагалися налагодити постійний збут наркотичних речовин з метою отримання від покупців грошової винагороди за непритягнення до кримінальної відповідальності. В результаті незаконної діяльності зловмисники отримали майже 30 тис. грн. від трьох громадян. Відомості про ці факти внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань з попередньою правовою кваліфікацією за ч. 3 ст. 364 (зловживання владою або службовим становищем), ч. 2 ст. 307 (незаконне виробництво, зберігання чи збут наркотичних засобів) КК України.

Тривожне повідомлення надійшло і з Вінниці. Жорстоке і зухвале побиття людей влаштували на одній із автозаправних станцій міста троє зловмисників, серед яких був міліціонер. Підозрюваних у скоєнні злочину затримано і взято під варту. Всім трьом оголошено про підозру в кримінальному правопорушенні, передбаченому ч. 4 ст. 187 КК України («розбій, тобто напад, спрямований на заволодіння чужим майном, вчинений за попередньою змовою групою осіб, поєднаний із заподіянням тяжких тілесних ушкоджень). Про це йдеться у повідомленні прес-служби прокуратури Вінницької області. Як розповіла прес-секретар прокурора області Ірина Вихованець, до міського відділу міліції звернувся місцевий мешканець із заявою про те, що на нього і двох його знайомих було вчинено розбійний напад невідомими особами. Під час розслідування встановлено, що в злочині брав участь працівник міліції. Тому проведення розслідування передано до слідчого відділу прокуратури області. Встановлено, що троє осіб, за попередньою змовою, вчинили напад з корисливих мотивів — з метою викрадення майна. Їхні дії були жорстокі й небезпечні для здоров'я і життя людей. Наразі проводиться досудове розслідування у кримінальному провадженні за фактом вчинення розбою.

Олександр ПЕКНИЙ.
Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Свідки ганялися за злодіями

Мешканці Дніпропетровська, які стали випадковими свідками крадіжки сумки із салону автомобіля, ганялися на власній машині за злодіями, поки не приспіла міліція. Про це 23 жовтня розповіли в ГУ МВС України в області.

Увагу небайдужих городян привернув підозрілий чоловік, який відчинив дверцята автомобіля і поцупив із салону жіночу сумочку. Після цього він спішно пересів в машину, що чекала на нього. Випадкові свідки одразу викликали міліцію, а самі почали переслідувати зловмисників на власному автомобілі.

Погоню міськими вулицями добровольці продовжували доти, поки їм не вдалося підрізати й заблокувати машину зловмисників. І тільки після цього приїхали вартові порядку.

«Украдену сумочку із грішми та цінними речами вилучили й повернули власниці, — зазначають у прес-службі відомства. — Підозрюваними в крадіжці є громадяни однієї із країн колишнього СРСР (46- і 50-річний), котрі проживають на території Дніпропетровська. Чоловіки ніде не працюють. Нині правоохоронці перевіряють їхню причетність до інших крадіжок з автомобілів, скоєних на території міста й області».

За даним фактом слідчий відділ Кіровського райвідділу міліції порушив кримінальну справу за ч. 2 ст. 185 Кримінального кодексу України (крадіжка). Зловмисникам загрожує до п'яти років позбавлення волі. А добровільні борці зі злочинністю одержали подяку від власниці сумочки.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Фото прес-служби облУВС.

Призера Параолімпіади зробили наркокур'єром

Срібний призер Параолімпійських ігор став живим знаряддям злочину для групи наркоділків. Організував її засуджений, котрий уже відбував покарання (13 років позбавлення волі) в Дар'ївській виправній колонії №10, під Херсоном.

Маючи певний авторитет серед інших в'язнів, він легко домовився з тими з них, хто готувався до звільнення, про організацію каналу транспортування у «зону» амфетамінів, марихуани та опію. Оборудка здавалася дуже вигідною, бо за колючим дротом зілля коштувало в три-п'ять разів дороже, ніж на волі. А той, хто міг його діставати, перетворювався на вельми «поважну» особу.

Зупинка була лише за тим, що можливим посередникам з числа контролерів за приховане перенесення наркотиків у колонію треба було чимало платити. І ніхто не дав би гарантії, що вони не повідомили б про таке прохання адміністрацію. А жбурляти «посилки» через огорожу з надією, що її підберуть на тому боці, виходило не завжди: огорожа була надто високою. І тут одному з членів групи стало в нагоді випадкове знайомство з призером Параолімпіади — майстром спорту з метання списа. Інвалід мав розумові відхилення, тому його виявилося дуже легко «підсадити на голку» і за щоденну дозу опію вмовити зайнятися перекиданням заборонених предметів у виправну колонію. Аби далі летіла, «посилку» пакували у формі кулі чи прив'язували до палиці, щоб вона була схожа на звичний для параолімпійця спис.

П'ять разів таке перекидання вдалося: засуджені (в «зоні» так званого середнього рівня безпеки відбували покарання «зеки», котрі скоїли тяжкі злочини) отримували свої партії «кайфу», за який із спільниками на волі розраховувалися їхні близькі та родичі, переказуючи гроші на відомі їм банківські рахунки. П'ятеро раніше судимих спільників перетворювали перекази на готівку, витрачали її на купівлю нових партій марихуани, опію та «дивотаблеток», і спортсмен відправляв за колючий дріт нові «посилки». Але якось він потрапив у поле зору встановлених на огорожі ВК-10 відеокамер — металника наркотиків перехопили на місці злочину. І через нього під час спільної операції УБОЗу та обласного управління Державної пенітенціарної служби України вийшли на організаторів та «бійців» підпільної «кур'єрської служби». Всі вони заарештовані чи затримані, повідомив кореспонденту «Голосу України» начальник управління ДПСУ Херсонщини генерал-майор Володимир Пінькас.

Якщо суд визнає членів злочинного угруповання винними, на них чекає від п'яти до десяти років позбавлення волі.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Бій за життя і здоров'я людей тут триває 24 години на добу

Київська міська клінічна лікарня швидкої допомоги. Тут приймають усіх, незалежно від прописки. Побутові, кримінальні, дорожні травми, алкогольні та наркотичні отруєння — це її основний профіль. Але в ЛШД не відмовляють у допомозі нікому. За потреби можуть і пологи прийняти. Лікарня — на передовій надання невідкладної медичної допомоги. Працює як годинниковий механізм — без перебоїв, обідніх перерв і канікул. Бій за життя і здоров'я людей тут триває 24 години на добу.

А ще наша ЛШД має безпосередній стосунок до... Нобелівської премії миру. Як відомо, цього року її присуджено Міжнародному організацією із заборони хімічної зброї. А київська лікарня швидкої допомоги разом із Центром медицини катастроф вкюже кілька років проводить під егідою цієї організації спільні навчання. Минулої весни, наприклад, тренінг було присвячено наданню допомоги у разі хімічних атак.

Головлікар лікарні швидкої допомоги, головний хірург Києва Олександр Ткаченко з гордістю демонструє нам сертифікат учасника цих навчань **(на знімку)**. Лунає дзвінок його мобільного телефону. Олександр Анатолійович відповідає на всі виклики, якщо, звичайно, не на операції.

— Так. Які мандарини? Немає. Не було...

— Ваші колеги, — киває він на мобільник. — Запитують: чи були отруєння мандаринами. Іноді таке запитують! Дивуюся...

Перебуваючи в епіцентрі людського болю та страждань і спостерігаючи, як лікарі й медперсонал тут борються за кожну жертву ДТП, отруєнь і інших позаштатних життєвих ситуацій, так і хочеться звернутися до колег: «не відволікайте головлікаря мандаринами!».

— Останнім часом часто до нас доправляють людей у стані сильного алкогольного сп'яніння. У токсикології багато хворих з отруєннями наркотичними та психотропними речовинами на тлі алкоголю. А ми повинні ліквідувати важкі наслідки цього «мікса кайфу», — каже Олександр Ткаченко.

Лікар-анестезіолог Ольга КРАМАРЕВА з пацієнтом у реанімаційному відділенні.

ФАКТ

ЛШД розрахована на 710 ліжок.
Торік тут надано допомогу 62747 особам.
У 2012-му проведено понад 20 тисяч оперативних втручань.

На жаль, клінічна картина відображає соціальну. На першому місці за кількістю потерпілих були й залишаються побутові (до них належать і кримінальні) травми. На другому — ДТП.

Головлікар ЛШД зазначає, що тепер до лікарні привозять більше травмованих пішоходів. Основна причина — переходять дорогу в неналежному місці у нетверезому стані.

— Хоча жорсткість правил дорожнього руху та дії ДАІ дають результат, — вважає Олександр Ткаченко. — Наприклад, коли на Московському проспекті не було розподільчого відбійника, то практично через день звідти привозили важко травмованих у ДТП. Відтоді, як їх встановили, жодного тяжкотравмованого з цього місця не надходило.

Реформа медицини поки що не торкнулася стаціонарної допомоги. Утім останні два роки ЛШД отримує субвенцію (додаткові гроші з держбюджету) на надання невідкладної допомоги. Пацієнт (хоч би хто потрапив до лікарні) протягом перших двох діб перебуває «на повному пансіоні», включаючи дороговартісні види лікування. Такі, як сорбція — детоксикація. Наприклад, гемодіаліз. Медикаментозне забезпечення за цей час зросло утричі. Сьогодні на одного хворого тільки на медикаменти йде понад 30 грн. на добу. Це істотно, особливо для прийомного відділення, де є травмпункт, реанімація.

— Звичайно, потім пацієнт до повного одужання повинен купувати якісь препарати за власні кошти. Забезпечити на сто відсотків усім необхідним його реабілітацію ми не в змозі. Для цього на рік лікарні знадобилося б тільки на медикаменти близько 77 млн. грн. З урахуванням субвенції цього року за цим показником виходимо на 15 млн. грн., — пояснює співрозмовник.

У ЛШД — гарна діагностична база. Але, за словами головлікаря, хотілося б її оновлювати — мати сучасні томографи, ангіограф та іншу апаратуру. На думку Олександра Ткаченка, на бюджетні кошти всі ці запити не задовольнити. Для цього необхідно задіяти різні джерела фінансування: страхову медицину, гуманітарну допомогу, спонсорську підтримку тощо. На жаль, єдиної моделі благополуччя галузі охорони здоров'я ще не придумали. Тож доцільні різні напрями.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Згадали і гідно вшанували переяславський скарб

Неоціненно важлива, корисна, конче потрібна і значна подія відбулася днями у славному старовинному Переяславі, а нині Переяславі-Хмельницькому, що на Київщині. Стисла узагальнена її назва — II Всеукраїнський історико-культурологічний форум «Сікорські читання». Приурочили його до 90-ї річниці з дня народження славетного Михайла Івановича Сікорського.

Як тільки не називали його учасники цього багатопланового, багатовекторного заходу. І великим музейним діячем, і українським атлантом, і чудотворцем музейної справи, майстром і метром музеїв, людиною-легендою... А йшлося про організатора у цьому місті спочатку історичного музею, який згодом переріс у величний, неповторний музейний комплекс (до складу якого увійшли 27 музеїв) і став Національним історико-етнографічним заповідником «Переяслав».

Треба наголосити, що цим читанням передувала дуже копітка підготовча робота. А саме: до них ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди» видрукував друге перероблене та доповнене науково-публіцистичне видання — збірку матеріалів: монографію, підготовлену за ініціативи громадської культурно-просвітницької організації «Переяславський скарб» (голова — кандидат історичних наук Тарас Нагайко), підготовлене О. Лукашевичем на вшанування пам'яті невтомного трударя, Героя України М. Сікорського. У ньому надруковані статті Михайла Івановича. Найфундаментальніша — синтез кількох його розвідок — «Національний історико-етнографічний заповідник «Переяслав». Розмірковуючи про музейне будівництво, він писав: «Як змінилися образи цього простого, знайомого слова — «Музей»... Я пишу це слово з великої літери — воно на те заслуговує. Слово це стоїть поруч з такими засадничими універсаліями культури, як «Життя», «Пам'ять», «Любов»... Бо Музей вбирає їх у себе. Бо Музей є життя в пам'яті народу, є любов...».

У другій частині видання вміщено добірку віршів різних авторів про Михайла Сікорського.

Паралельно готувалася і Національна спілка краєзнавців України, керівництво якої торік, на перших таких читаннях, ухвалило рішення заснувати Премію імені М. І. Сікорського. На спільному засіданні президії спілки було розглянуто кандидатури, подані багатьма організаціями. Тому вирішили першими лауреатами Премії імені Героя України Михайла Сікорського, і 2013 року, зокрема, визначити кількох осіб. Ними стали: племінниця Михайла Івановича Валентина Сікорська, директор Житомирського обласного краєзнавчого музею Лариса Грузська, ректор Переяслав-Хмельницького педінституту Віктор Коцур, член Спілки письменників України, заслужений журналіст, автор чотирьох книг про М. Сікорського Микола Махінчук і невтомний краєзнавець Борис Войцехівський. Дипломи та всі інші належні відзнаки і грошові премії лауреатам вручив голова Національної спілки краєзнавців України Олександр Реєнт.

З цікавими і змістовними промовами виступили на урочистому засіданні згадані О. Реєнт, В. Коцур, В. Сікорська. Про визначну роль ювіляра в музейній справі країни, необхідність підвищення ролі науки та громадських інституцій в її подальшому розвитку говорив на зібранні народний депутат України Микола Томенко.

Під час форуму відбулися круглі столи «Михайло Сікорський в історико-культурному просторі України», «Краєзнавство Переяславщини: дослідження, проблеми, постаті», презентація особистого архіву М. Сікорського, різноманітні виставки, зокрема, книжкових фондів бібліотеки університету, фоторобіт Віктора Сокола, автора фото на обкладинці книги **(на знімку)**.

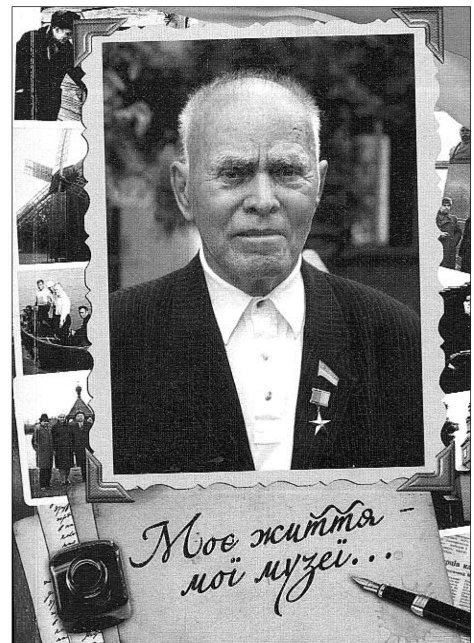
Учасники форуму побували на міському кладовищі, де похований М. Сікорський.

Форум був чітко організований і проведений (голова оргкомітету — В. Коцур), супроводжувався цікавими музичними номерами концертної програми.

Впадало в очі те, що ні серед засновників форуму, ні серед співорганізаторів, ні його партнерів не було представників адміністрації міста Переяслава-Хмельницького і заповідника «Переяслав», створенню якого все своє життя і сили віддав М. Сікорський. Щоправда, на форумі з коротковою промовою виступив міський голова Олександр Шкіра. Та чи не замало цього, щоб гідно вшановувати людину-легенду, яка на ще вищу сходинку підняла честь і славу історичного міста Переяслава-Хмельницького, хотіла перетворити його на місто-музей і є, за словами Миколи Махінчука, його неоціненним скарбом? Утім, чомусь не почули на форумі й голосу Мінкультури України, якому підпорядкований заповідник «Переяслав»...

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Фото надані автором.

Олександр Реєнт вручає Миколі Махінчуку (ліворуч) лауреатські відзнаки Премії імені М. Сікорського.

Постановою господарського суду Автономної Республіки Крим (95003, м. Сімферополь, вул. О. Невського/Річна, 29/11) від 16.10.2013 по справі №901/2966/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "Будівельник" (місцезнаходження: вул. Севастопольська, 59, офіс 6, м. Сімферополь, АР Крим, 95021; ідентифікаційний код 20237431; п/р 26001301164668 в ПАТ "Банк Форум", МФО 322948) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру відповідно до ст. 95 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" строком на 12 місяців.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Зімницю Олександра Івановича (свідоцтво про право на зайняття діяльністю арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) від 01.02.2013 №19, адреса для листування: вул. Чкалова, 11, м. Дніпропетровськ, 49101).

Івано-Франківська аграрна товарна біржа проводить аукціон з продажу майна банкрута **ТзОВ "Європол"**, що знаходиться за адресою: м. Івано-Франківськ вул. Крайківського,1 який відбудеться 14.11.2013 р. о 10-00 год., за адресою: вул. Василіянок, 62А оф. 4 м. Івано-Франківськ, 76018, заяви на участь в аукціоні з відповідними документами приймаються за цією ж адресою, по 01.11.2013р., включно. Більш детальну інформацію про майно звертайтесь за тел. (0342) 504-666 та на веб-сайті **www.atb.if.ua**

Ухвалою господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) від 14 жовтня 2013 року порушено провадження по справі № 902/1367/13 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Українська технологічно-будівельна компанія" (Вінницький район, село Вінницькі Хутори, вул. Леніна, 1, код ЄДРПОУ 34610295) введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Янчука Олександра Миколайовича (04086, м. Київ, вул. Чаплигіна, 13, тел. (096) 500-25-12, свідоцтво № 137 від 06 лютого 2013 р., видане Міністерством юстиції України.

Кредиторські вимоги приймаються протягом 30 діб з моменту публікації оголошення.

17 жовтня 2013р. Засновник прийняв рішення припинити ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО "АСТАРТА ТРЕЙД-М", код 38170799, адреса: 36020, м. Полтава, вул.. Капельгородського, 20 шляхом ліквідації, створити ліквідаційну комісію. Головою ліквідаційної комісії призначено Макляк Світлану Олександрівну.

Заяви з кредиторськими вимогами будуть прийматися протягом двох місяців після публікації оголошення на адресу: 36020, м. Полтава, вул.. Капельгородського, 20.

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44Б) від 16.10.2013 у справі № 910/2708/13 ПАТ "ЕКОС" (04053, м. Київ, вул, Артема, 26, код ЄДРПОУ 14277768) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру та призначено ліквідатором банкрута арбітражного керуючого Бандолу Олександра Олексійовича (04119, м. Київ, вул. Сім'ї Хохлових, 6-б, кв. 31, свідоцтво № 853).

Господарський суд Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) постановою від 17.10.2013р. по справі № 904/4219/13 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру у відношенні товариства з обмеженою відповідальністю "ДК "Техенергопостачання" (код ЄДРПОУ 34824741, 49100, м. Дніпропетровськ, вул. Набережна Перемоги, 120, р/р 26007050005125 в ПАТ "КБ "ПриватБанк", МФО 305299).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Князєву Євгенію Григорівну

(Свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) №68 від 08.02.2013р.), реєстраційний номер облікової картки платника податків 3031000720, тел. (056) 370-74-70, поштова адреса: 49018, м. Дніпропетровськ, вул. Гідропаркова, б. 17, кв. 50).

Вимоги за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури протягом двох місяців з дня опублікування цього оголошення.

ПРИВАТНЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "СТРАХОВА КОМПАНІЯ "РІТЕЙЛ-СТРАХУВАННЯ" (ідентифікаційний код- 30930046, місцезнаходження: 01001, м. Київ. вул. Хрещатик 6.)

Повідомляємо про втрату 14.10.2013 року, оригіналів полісів Європа "Зелена Карта" ПрАТ "СТРАХОВА ГРУПА "ТАС" у кількості 22 штуки під номерами, серія UA 078 № 9380999, 9380996, 9380983, 9380984, 9380985, 9380986, 9380987, 9380988, 9380989, 9380990, 9380991, 9380992, 9046130, 7692910, 8105497, 8105498, 9046123, 9046124, 9046125, 9046116, 9046111, 9046112.

Втрачені поліси вважати недійсними.

Постановою господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44) від 16.10.2013 р. у справі №910/8044/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "БК-Транс" (02081, м. Київ, вул. Здолбунівська, 3-А; р/р №26008300030150 в ПАТ "Банк Форум", МФО 322948; код ЄДРПОУ 34343351) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кучака Юрія Федоровича (свідоцтво на право здійснення діяльності арбітражного керуючого серія №149, видана Міністерством юстиції України 18.02.2013 року), адреса для листування: м. Київ, а/с 48, 01042, тел. (098) 120- 74- 44.

Вимоги за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства, можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури протягом двох місяців з дня офіційного оприлюднення повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 16 жовтня 2013 року по справі № 922/3899/13 Товариство з обмеженою відповідальністю "ХАРКІВ ГРАНД" (код в ЄДРПОУ 38279442, юридична адреса: 61012, м. Харків, вул. Червоні Ряди, буд. 14) визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Матвієнка Сергія Володимировича (код 2768400798, для листів: 61012, м. Харків, вул. Червоні Ряди, буд. 14).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дати публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 16 жовтня 2013 року по справі № 922/3897/13 товариство з обмеженою відповідальністю "КОМПАНІЯ КОНСАЛТИНГ ГРУП" (код в ЄДРПОУ 37762311, юридична адреса: 61177, м. Харків, пров. Пластичний, буд. 9) визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Матвієнка Сергія Володимировича (код 2768400798, для листів: 61177, м. Харків, пров. Пластичний, буд. 9).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дати публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 16 жовтня 2013 року по справі № 922/3898/13 товариство з обмеженою відповідальністю "ПОЛІМЕР ХАРКІВ" (код в ЄДРПОУ 38278213, юридична адреса: 61052, м. Харків, вул. Котлова, буд. 68) визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Коненка Віталія Юрійовича (код 3167513471, для листів: 61052, м. Харків, вул. Котлова, буд. 68).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дати публікації оголошення.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5) від 16 жовтня 2013 року по справі № 922/3913/13 товариство з обмеженою відповідальністю "СТОУН-ТОРГ" (код в ЄДРПОУ 37998781, юридична адреса: 61052, м. Харків, вул. Ярославська, буд. 13/18) визнано банкрутом і розпочато ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Сікеріна Дмитра Олексійовича (код 37998781, для листів: 61052, м. Харків, вул. Ярославська, буд. 13/18).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця від дати публікації оголошення.

ГОСПОДАРСЬКИМ судом Донецької області (вул. Артема,157, м. Донецьк, 83048) постановою від 26.02.2013р. у справі №45/179Б визнано банкрутом боржника Державне підприємство "ДЗЕРЖИНСЬКВАНТАЖТРАНС" (юридична адреса: 85205, Донецька область, м. Дзержинськ, вул. Леніна, 9, код ЄДРПОУ 34686338, р/р №26009001300102 в Публічному акціонерному товаристві "Європромбанк" м. Донеиьк, МФО 377090) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Донецьким апеляційним господарським судом (вул. Артема, 157, м. Донецьк, 83048) постановою від 10.04.2013Р. у справі №45/179Б скасована постанова господарського суду Донецької області від 26.02.2013р. у справі №45/179Б про банкрутство боржника Державне підприємство "ДЗЕРЖИНСЬКВАНТАЖТРАНС" та справа №45/179Б направлена на стадію проведення процедури санації боржника.

Вищим Господарським судом України (вул.О. Копиленка, 6, м. Київ, 01016) постановою від 15.10.2013р. у справі №45/179Б скасована постанова Донецького апеляційного господарського суду від 10.04.2013р. у справі №45/179Б про банкрутство боржника Державне підприємство "ДЗЕРЖИНСЬКВАНТАЖТРАНС" та справа № 45/179Б направлена на стадію проведення процедури санації боржника.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Пашкову Тетяну Юріївну (Свідоцтво на право здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією ліквідатора) №999, видане 16.05.2013р. згідно наказу Міністерства юстиції України від 26.04 2013р. №795/5, поштова адреса для кореспонденції: вул. Куйбишева, 240/50, м. Донецьк, 83122).

Вимоги за зобов'язаннями боржника, визнаного банкрутом, що виникли під час проведення процедур банкрутства можуть пред'являтися тільки в межах ліквідаційної процедури протягом двох місяців з дня офіційного оприлюднення цього повідомлення про визнання боржника банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури. Зазначений строк є граничним і поновленню не підлягає.

Кредитори, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі не є конкурсними, а їх вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі.

21 жовтня 2013р. Засновник прийняв рішення припинити Приватне Підприємство "Компанія "УКРОПТ-ТОРГ", код 36195743, адреса: 36010, м. Полтава, вул. Червонофлотська, 15, шляхом ліквідації, створити ліквідаційну комісію. Головою ліквідаційної комісії призначено Макляк Світлану Олександрівну.

Заяви з кредиторськими вимогами будуть прийматися протягом двох місяців після публікації оголошення на адресу: 36010, м. Полтава, вул. Червонофлотська, 15.

Товариство з обмеженою відповідальністю "Нова лінія - Запоріжжя", код за ЄДРПОУ 34718343, повідомляє, що всі довіреності, які були видані від імені товариства за період до 31 жовтня 2013 року (включно), скасовуються з 01 листопада 2013 року. Директор Товариства з обмеженою відповідальністю "Нова лінія - Запоріжжя" -Котляренко В.О.

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів

1. Замовник:
Найменування: АК "Харківобленерго".
Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: 00131954.
Місцезнаходження: вул.Плеханівська, 149, м.Харків, 61037.
Особи замовника, уповноважені здійснювати зв'язок з учасниками:
Прізвище, ім'я, по батькові: Науменко Дмитро Миколайович.
Посада: секретар комітету з конкурсних торгів.
Телефон: (057) 740-14-85, 740-11-25, 740-12-94 Тел./факс: (057) 731-24-86.
E-mail: plan@obl.kh.energy.gov.ua.
2. Фінансування закупівлі:
2.1.Джерело фінансування закупівлі: кошти підприємства.
3. Адреса веб-сайту, на якому замовником розміщується інформація про закупівлю:
www.oblenergo.kharkov.ua.
4. Інформація про предмет закупівлі:
4.1. Найменування закупівлі: Код 17.23.1 Вироби канцелярські, паперові.
4.2. Кількість або обсяг виконання робіт: 26 найменувань.
4.3. Місце поставки товару, виконання робіт: м. Харків.
5.4. Строк виконання робіт: протягом 2013 та 2014 років.
6. Місце отримання документації конкурсних торгів: за адресою замовника, каб.209.
7. Забезпечення пропозиції конкурсних торгів:
7.1. Вид забезпечення: Завдаток;
7.2. Розмір: 50 (п`ятдесят тисяч) грн., 00 коп.
7.2. Умови надання: 90 днів (протягом строку дії пропозиції).
8. Подання пропозицій конкурсних торгів:
8.1. Місце: за адресою замовника, каб. 209.
8.2. Строк: 18.11.2013 до 08-30.
9. Розкриття пропозицій конкурсних торгів:
9.1. Місце: за адресою замовника, студія апаратних нарад.
9.2. Дата та час: 18.11.2013 14-00.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 201 (5701)
СУБОТА, 26 ЖОВТНЯ 2013

У Національному педагогічному університеті імені Михайла Драгоманова відкрито Турецький культурний центр

Почесну нагороду Фундації Омеляна та Тетяни Антоновичів за внесок у розвиток української культури отримав директор Центру юдаїки Києво-Могилянської академії та головний редактор видавництва «Дух і літера» Леонід ФІНБЕРГ

«До вас їде дисидент. Будь ласка, працюйте»

Історико-літературний музей-кімната Василя Стуса відкрився в Горлівці — на заводі «Еластомір». У цьому місті поет і правозахисник прожив два роки, працював учителем у місцевій школі №23. Тепер на Донеччині з його життям і творчістю знайомлять два заклади: літературний музей, розташований в обласній бібліотеці, та згаданий музей-кімната на заводі.

Частина експозиції музею-кімнати Василя Стуса.

Про принциповість і непоступливість поета ходили легенди

— Раніше музей був у центрі міста, але після того, як частину експонатів віддали до Донецька, ми вирішили зробити меморіальну кімнату на заводі. В Горлівці вистачає бажаючих ознайомитися з матеріалами, які стосуються життя і творчості поета, — пояснив директор заводу Грайр Хачатрян.

Як писав «Голос України», протягом п'ятнадцяти років Донбаський історико-меморіальний музей Василя Стуса існував на громадських засадах. За цей час вдалося зібрати сотні експонатів, які розкривають насамперед донецький період життя поета. Проте два роки тому голова оргкомітету музею Олег Федоров запропонував передати державі зібрані матеріали та речі — через те, що у зв'язку з поганим станом здоров'я не може далі займатися цією роботою та фінансувати музей. Узгодження прийнятного варіанта тривало не один місяць. Нарешті в грудні минулого року літературний музей Стуса відкрили в одній із кімнат обласної універсальної наукової бібліотеки імені Крупської.

Дмитро Стус (ліворуч) ***та заступник горлівського міського голови Сергій Шкребець під час відкриття музею.***

Музей-кімната в Горлівці має інший напрям — розповідає про поета і правозахисника як жертву тоталітарного режиму. Тут відтворено «інтер'єр» карцеру, де політв'язень провів останні дні, представлено інформацію про репресованих мешканців міста тощо. Біля хреста з портретом поета — копія напису, зробленого рукою Василя Стуса в камері: «Господи, дякую». Фотографії, статті з газет, документи розповідають про непростий шлях літератора. Зокрема, на стендах можна побачити фотознімки зі шкільного альбому, портрет його першої вчительки Зої Петрівни Хітайлової, особову справу з університетського архіву, зошити студентських років, написану власноруч біографію. Є наказ про зарахування поета на посаду літературного редактора газети «Соціалістичний Донбас», яка тоді почала виходити двома мовами — російською та українською. Оклад літредактора становив 98 карбованців на місяць.

— Ще коли музей був на старому місці, приходили різні люди, які особисто знали Василя Стуса, — розповіла хранителька музею Олександра Просяннікова. — Наприклад, Віра Апалько, яка вчилася з поетом на одному курсі і разом поїхала за розподілом. Чи Алла Баннікова, яка працювала вихователем у гуртожитку. Пригадувала, як їй одного дня сказав парторг: «До вас їде дисидент, будь ласка, ідіть із ним і працюйте». Алла Миколаївна запам'ятала Василя Стуса високим, красивим, охайно вдягненим. Відчувалося, що це інтелігентна і гарно вихована людина. Не втрималася і спитала: «Василю Семеновичу, а що таке «дисидент»?»

Про принциповість і непоступливість Стуса в Горлівці ходять легенди. Коли поет кілька тижнів працював плитовим на шахті, на нього скаржилися: мовляв, не виконував норми. Та і ставлення до «дисидента» було насторожене. «Алла Баннікова розповідала про випадок, коли Василю Семеновичу потрібно було їхати робітничим автобусом до центру, але водій не пустив: мовляв, усі місця зайняті. То Стус не став проситися, а дістався тоді пішки. Настільки гордим був», — додає О. Просяннікова.

Час для пам'ятника не настав?

А от син поета Дмитро Стус, який приїхав на відкриття музею-кімнати, вважає, що настав час переосмислити роль поета — не лише як жертви тоталітарного режиму, а і як творчої особистості.

— Мистецтво починається тільки тоді, коли починається розмова про вічні істини: любов, ненависть, зраду, життя, смерть. А коли ми надто довго говоримо про злочинність комуністичного режиму, ніби намагаючись сказати кожен більше і більше — то сьогодні це, може, навіть шкідливо, з моєї точки зору. Сьогодні треба думати про те, як зробити комфортним наше життя. Чому не видаються журнали? Чому діти хочуть виїжджати з України? Чому ми один одному не віримо? Чому в нас людей ображають, і це сприймається як належне, люди часто не можуть захиститись? Чому в нас така медицина? І купа проблем. Для того, щоб діти читали Стуса сьогодні, — потрібне те, що їм відповідало б, це те, що колись називалося «актуальність», — переконаний Дмитро Стус.

Кілька років поспіль громадськість порушує питання про спорудження пам'ятника Василю Стусу в Донецьку. Передбачалося, що бюст стоятиме навпроти головного корпусу університету — колишнього Сталінського педінституту, випускником якого був поет. Проте нині цей майданчик забудовується, а міська влада вже заявила, що кошти на пам'ятник не передбачені.

Син поета каже, що спорудження монумента не на часі: «П'ятнадцять років тому Донецьк майже не знав, хто такий Стус. Зараз потроху ситуація змінюється, і, може, років через п'ять про пам'ятник уже можна буде говорити серйозно. Щоб він не був предметом політичних спекуляцій, річчю, яку ставлять, аби хтось прийшов із прапорами, сказав якісь політичні гасла».

Ліна КУЦ.

Донецька область.

Фото автора.

ПРЕМ'ЄРА

Персональний Апокаліпсис

Реклама бреше! Ранок починається не з кави. Життя-буття сучасної людини стартує з натискання потертої кнопки живлення на персональному комп'ютері. Клац — і ніби сонце зійшло! Увесь вир тисячолітніх знань, закодований в одиницях та нулі, яскраві портали новин, шизофренічні соціальні мережі міцно хапають за... підборіддя, так, що іноді забуваєш і зуби почистити. І ось, упевнено спираючись на електронні прогнози погоди та курси валют Нацбанку, цілком сучасна особистість потрапляє у Запорізький театр-лабораторію VIE на моновиставу «Тлумач Апокаліпсиса». І починається...

Ця постановка — калейдоскоп, що постійно змінюється, змушуючи глядача заходити у комори власної пам'яті і струшувати пил із чогось такого, що для просиджування життя в Інтернеті не потрібне зовсім. Протягом години герой змінюється, скидаючи з себе різні образи, які здаються невловимо знайомими... І відкидаючи це лушпиння костюмів, наближає глядача до чогось невідворотного.

KLIM, а саме його текст звучить зі сцени, — майстер поєднання непоєднуваного. Біблійні історії, відверті розповіді, цитати класиків — все це сплітає тонке мереживо Слова з його мелодикою, співзвучністю, неоднозначністю. У поєднанні з напругою, яку створює актор Павло Неброєв, і з Одкровенням Іоанна Богослова, текст якого весь час іде на екрані у глибині сцени (і очі мимоволі вихоплюють слова), це дає дивовижну поліфонію сприйняття. Звичайно, у тих, що ходить у театр відпочити від напружених робочих буднів або вважає його непоганим місцем для першого побачення, починають горіти мікросхеми. Де це таке бачено: хотів провітрити мізки, а тут змушують думати! Дарвінівський добір у театрі VIE працює без збоїв. Жанр вистави режисер Віктор Попов окреслює як «comment». І справді, все, що відбувається на сцені, — суцільний коментар до нашого життя. Сучасного. Погрожуючи і агітуючи, вмовляючи і танцюючи, проливаючи сльози і дивлячись просто у вічі, герой коментує парадоксальне людське буття.

«Тлумач Апокаліпсиса» не дає глядачеві зітхнути з полегшенням навіть у кінці — вистава йде без поклону, бо все, що взяв, залишається з тобою. Думки, емоції, сльози...

Сучасну людину перевели з вертикального існування «Я і Всесвіт» на горизонтальне «Я і Товари Споживання». Бо вигріваючись в ілюмінатор телевізора чи монітора, хапаючи з полиць супермаркета яскравий мотлох, опускаючи папірець у скриньку для голосувань — ми не підіймаємо голови. Ми віримо, що новий пральний порошок видалить усі плями в холодній воді, і ставимо під сумнів існування Бога. Здається мені, це і є персональний Апокаліпсис сучасної людини.

Ольга ДОНІК.

На знімку: Павло Неброєв у виставі «Тлумач Апокаліпсиса».

Запоріжжя.

Просто лікар. І поет. І патріот

ОСОБИСТІСТЬ

Якби малому Володі Терновому хтось сказав, що колись він стане автором трьох книг, нізащо не повірив би. Ну хто в дитинстві мріє бути поетом чи письменником? Хіба що його брат завжди просто марив художнім словом. Але хочеш писати — пиши собі. А от бути лікарем...

Хоч як його переконували, що хлопчині з невеличкого поліського села на Хмельниччині не пробитися до медичного вузу, він усе-таки подався до Вінниці. І став студентом. Тепер, коли оглядається на своє життя в медицині, по-всякому думає. Сказати, що цей фах дав йому змогу просунутися кар'єрними сходами на якісь вершини, — не можна. Чи заробив багато? Хіба що хвороби та проблеми. Чи був щасливим? Усіляке траплялося. Та чи зробив би інший вибір? Навряд.

Часто ловить себе на думці: з минулого багато забувається, а от сотні своїх пацієнтів, їхні хвороби, сімейні та житейські проблеми пам'ятає досі. А як їх забути колишньому сільському лікарю, котрий, бувало, по двадцять кілометрів у день проходив пішки, аби дістатися до своїх пацієнтів, що мешкали в буковинській глибинці. Чи малюків із чернівецької дитячої лікарні, де також довелося попрацювати? Не десяткам, а сотням і тисячам людей рятував життя і здоров'я.

За тими клопотами якось непомітно і своя сім'я відійшла на другий план. А вдома ж — п'ятеро дітей, усім треба дати раду. І хоч як банально — просто прогодувати та одягти. Як зробити це за крихітну зарплату? Хтось посміхнеться скептично: хіба медики живуть на зарплатню? Та хто як. Терновий на своїй медичній практиці збити капітали так і не зміг, тож, був час, поїхав... на заробітки до Москви.

Не лікарем, звичайно, а простим чорноробом. З багатьма українцями скуштував і цього заробітчанського хліба. І знову багатства не нажив, а лише інсульт. Бути тягарем для дітей і дружини не міг і не хотів, тож повернувся практично інвалідом до батьківського дому. Добре, що тоді підтримав брат. А потім, коли заробітчанина трохи відгодували та підлікували, ще й порадив: вертайся у медицину, ти ж дипломований спеціаліст. Так Володимир Терновий опинився на Деражнянщині, де знову все довелося починати з ФАПу. Вочевидь, така вже його доля: бути сільським лікарем. І скрізь працював просто затято — робив ремонти своїх лікарень, вибивав автомобілі для швидкої, відкривав нові відділення...

З часом перейшов на швидку допомогу до обласного центру. Тут, зрозуміло, організаційних проблем менше, та все ж медики добре знають, що така робота вважається однією з найважчих. І не надто престижною. І зовсім не грошовитою. «Зате якою філософською, — жартує Володимир

Олександрович. — Бо дає змогу бути з людьми чи не у найважчі хвилини їхнього життя. А це, повірте, спонукає до роздумів про його сенс».

Хто знає, чи то справді робота вплинула, чи власне життя, а чи та божа іскра, яка дається лише обраним, але лікар одного разу, відклавши фонендоскоп, узяв до рук аркуш паперу та почав писати вірші. Справжнє захоплення поезією прийшло, коли переступив піввіковий рубіж. У такому віці вже не до юнацького романтизму, коли про свої почуття хочеться всьому світові розповідати саме віршами. Виводити рядки на папері змусило щось інше.

Коли склав до купи всі ті зошити, блокноти, просто клаптики аркушів, що потрапляли під руки під час чергувань, сам здивувався: назбиралося на добрячу книгу. «Я терен твій, моя Вкраїно», «Жайвором над життєвим полем» — почали з'являтися перші розділи. Потім їх вийшло аж вісім, у кожному — понад півсотні поезій. Переважна більшість — про Україну, її історію і нинішній день, гарячі зізнання в любові до всього живого: природи рідного краю, родини, друзів. А ще — філософські роздуми про вчинки і призначення людини. Потім до всього з'явився ще один цікавий розділ — «Пісня калинова». Там майже сімдесят віршів, покладених на музику. Причому деякі мелодії він теж писав сам, деякі — хмельницькі та львівські композитори. Хоча не має музичної освіти, спробував навіть покласти на ноти твори інших поетів.

Шлея від зла
так тягнеться
вже довго,
Квітуча воля —
то, здається, сни.
А сунуть зграями
щурячими
запроданці,
Неначе в пекло
на поклон
до Сатани.
По всій Вкраїні
ген бур'ян розрісся.
І сім'я це бридке,
мов не своє.
Є Верховина, Крим,
і є моє Полісся,
Жаль, каїнів також є.

(«Зрадникам України»).

Та на цьому не заспокоїлося перо невгамовного лікаря. Поки шукав видавців для своїх поезій (а справа це така непроста), писав дві інші книги — «Я шукаю до сонця броду» та «Клятва Гіппократа». В них здебільшого оповідання, повісті, спогади і роздуми. Серед героїв — івано-франківські, чернівецькі, подільські селяни, колишні пацієнти, друзі й вороги, ті, з ким довелося зустрітися лікарю на своєму життєвому шляху. І ще, хоч як пафосно це звучить, — Україна. Адже не заради своїх авторських амбіцій, а саме для неї пише вірші та прозу просто лікар і просто українець Володимир Терновий.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

На знімку: Володимир Терновий.

Фото автора.

«Квітку в камені» Василя Кричевського названо його іменем

Нещодавно обласна рада присвоїла ім'я видатного митця Василя Кричевського Полтавському краєзнавчому музею **(на знімку)**. У такий спосіб депутати підтримали подання його трудового колективу. Музей працює у будинку колишнього губернського земства, спроектованому згаданим творцем нашого національного стилю. Споруджену на початку минулого століття будівлю, що стала справжнім шедевром архітектури в стилі українського модерну, називають «будинком Кричевського» та «квіткою у камені». При цьому її творець не лише малював обриси свого дітища на папері, а й наглядав за будівництвом, вивчав архітектуру, традиції, культуру мешканців Полтавщини та інших регіонів. А потім усе те відображав у плануванні й оздобленні.

І хоча Василь Кричевський був ще й відомим живописцем, графіком, автором дизайну Герба-тризуба та перших українських грошей, художником кіно, етнографом, усе ж вершинним його твором фахівці вважають саме будинок губернського земства, в якому тепер розташовано краєзнавчий музей. У його фондах сьогодні

Василь Кричевський на мозаїчному панно художника Леоніда Тоцького.

зберігається більше двохсот оригінальних експонатів — документів, картин, ужиткових речей, пов'язаних із Василем Кричевським та його нащадками, близькими і далекими родичами. Адже свого часу він став фундатором унікальної мистецької родини, представники якої розкидані по всьому світу. Останнім часом вони регулярно навідуються на Полтавщину й передають тамтешнім історико-мистецьким скарбницям безцінні раритети.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтава.

Фото автора.

ОГОЛОШЕННЯ

Ухвалою підготовчого засідання господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) від 15 жовтня 2013 року порушено провадження у справі № 923/1278/13 про банкрутство ФЕРМЕРСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА "АШУР", (код ЄДРПОУ 36909947, місцезнаходження: 75220, Херсонська область, Чаплинський район, село Кучерявоволодимирівка, вул. Молодіжна, буд. 32, п/р 2600401303351, БМ Банк м. Києва, МФО 380913).

Розпорядником майна призначена арбітражний керуючий ЦИРКУНОВА Олена Олександрівна (свідоцтво № 708, видане Міністерством юстиції України 01.04.2013 року), поштова адреса для листування : 73000, м. Херсон, вул. Гоголя, буд. 11, оф. 4.

Письмові заяви з вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, приймаються протягом тридцяти днів від дня офіційного оприлюднення даного оголошення.

З метою виявлення кредиторів ЗАТ "Арна", повідомляємо:

Постановою господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Хмельницького, 44-Б) по справі № 5011-46/2-2013 від 30.09.2013 визнано банкрутом Закрите акціонерне товариство "Арна" (02094, м. Київ, провулок Червоногвардійський, 8, код 34805687) та відкрито щодо нього ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Стоян Марину Миколаївну (Свідоцтво № 236 видане Міністерством юстиції України 28.02.2013), адреса: м. Київ, вул. Володимирська, 71, оф. 45, 01033, поштова адреса: а/с № 163, м. Київ-100, 02100.

Арбітражний керуючий оголошує конкурс на визначення організатора проведення аукціонів з продажу майна ТОВ "ВКП "Техногаз" , м. Вінниця. В пропозиціях кандидатів на визначення організатора проведення вищевказаних аукціонів обов'язково вказати відомості щодо наявності відповідної ліцензії, досвід проведення аукціонів,розмір винагороди за проведення аукціонів, інше.

Пропозиції надсилати арбітражному керуючому ТОВ "ВКП "Техногаз" за адресою: вул. Островського, 59, м.Вінниця, 21001.

Рівненський міський суд Рівненської області викликає на 09 год. 14 листопада 2013 року ПП "Авто-рівне" , Федоровича Р.З. як відповідачів в судове засідання за позовом ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Справа буде розглядатися в приміщенні Рівненського міського суду Рівненської області за адресою: м. Рівне, вул. Шкільна 1, о 09 год. 14.11.2013 року суддею Ореховською К.Е.

Відповідачам повідомляю, що у разі неявки в судове засідання на вказану дату, справа відповідно до ст.169 ЦПК України, буде розглянута без їх участі на підставі наявних у справі доказів.

КУРІНЬ

№ 201 (5701) СУБОТА, 26 ЖОВТНЯ 2013

Завтра на більшій частині території України очікується мінлива хмарність, без опадів, лише у східних областях можливий невеликий дощ. Уночі та вранці місцями туман. Вітер переважно південно-західний, 5—10 м/с. Нічна температура здебільшого становитиме 3—8 градусів тепла, в західних областях, на узбережжі Криму 6—11 тепла. Удень 12—17, в більшості західних областей 15—20, у східних областях 9—14 градусів тепла

ЦЬОГО ДНЯ, 26 ЖОВТНЯ

1901. Народився Бенедикт Норд (Левін) — український радянський театральний режисер, народний артист України з 1954 року. **1941.** У Севастополі створено міський комітет оборони, який відіграв важливу роль в організації оборони міста. **1943.** Державний комітет оборони прийняв постанову про першочергові заходи стосовно відбудови вугільної промисловості Донецького басейну, в якій підкреслювалося, що першочергово має бути відбудовано 120 основних шахт Донбасу. **1988.** УРСР обрано членом Економічної і Соціальної Ради (ЕКОСОР) ООН. **2000.** Затверджено документи щодо демаркації державного кордону між Україною та Словацькою Республікою.

Фан–країна!

Ступивши на головний майдан країни, Петро був ошелешений неймовірністю побаченого: над майданом здіймалася величезна прозора скляна сцена, котра опиралася на загнуті догори наконечники велетенського золотого тризуба. Всі люди дивилися вгору та на численні великі монітори. У повітрі висіло очікування чогось надзвичайного. І оте почалося!

На сцену виповз гурт, попереду якого напівголі дівчатка врочисто несли великий сяючий золотом кухарський ополоник і білосніжний ковпак головного кухаря країни. Далі йшов сам кухар у білосніжному двобортному піджаку, розшитому розмаїтим українським орнаментом. Очманілий Петро впізнав співучого ректора й затамував подих. За Михайлом Михайловичем сунула Вєрка Сердючка, виблискуючи гранями бутафорської зірки на голові. Далі — почт, серед якого Петро впізнав примадонну, самого Кобзона і безліч інших знаменитостей. Урочисто засурмили й левітанівського тембру голос урочисто проголосив: «Президент України Михайло Поплавський!». Засурмило так, що закололо у вухах, і раптом впала тиша. Президент торкнувся мікрофона і заговорив:

— Народ — во!

Потужне ревіння натовпу поглинуло все навкруги в екстазі всенародної ейфорії, ніби в руці улюбленого народом Президента був не мікрофон, а ще більш улюблена людом повна чарка головного тамади країни. Президент підняв руку і всенародний екстаз слухняно вщух.

— Розпочинаємо вранішню розпєвку країни, — кинув гасло тамада і враз розпочав:

— До-о-о-о...

— До-о-о, — загули могутнім басом на майдані, і в цю мить за новою Конституцією фан-країни гуло на всіх заводах та фабриках, у всіх дитсадочках і школах, у військових частинах та лікарняних палатах.

— Ре-е-е, — летіло в ефірі за сімома морями у країнах, що приєдналися до заснованої за ініціативою Президента України Всесвітньої Асоціації фан-країн.

— Мі-і-і, — випромінювали у всесвіт могутні антени Центру меседжів людства позаземним цивілізаціям.

— Яке щастя, — подумав Петро, що Україна повела людство до спасіння, вперше в історії заснувавши статус фан-країни як рятівний принцип налаштування державності у своїй країні та в міжнародних відносинах. У цю мить вдарили в бубни і Вєрка Сердючка заспівала свого невмирущого хіта «Ще не вмерла Україна, якщо ми гуляєм так!»...

Від того Петро прокинувся і з радістю усвідомив, що з екрана телевізора на нього плине золота десятка Поплавського...

Юрій БОЛЬШАК.

Мал. Костянтина КАЗАНЧЕВА.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Економічна новина

Економіка у нас є — китайська.

Чи знаєте ви, що...

...першочергове завдання будь-якого злодія — скасування смертної кари?!

Оптимістичне

Я оптиміст, я вірю, що нашому «покращенню» незабаром настане кінець!

Є пропозиція

Пропоную відправити наших чиновників переймати досвід у своїх колег до Китаю — без права повернення!

Олександр ПЕРЛЮК.

Нотатки афериста

Вік не обдуриш, а людину у віці — запросто.

Тушка: план Б

Стати б...

Новини гламурного бомонду

Під Москвою з'явився новий населений пункт для супереліти Сторубльовка, що перевершує за розкішшю Рубльовку в сто разів!

Запитання від фартового

Як увійти в долю з пані Удачею?

Борис РЕВЧУН.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

☞ ***Про дружину треба піклуватися, щоб вона пережила тебе ще на більший термін.***

☞ ***Важко бути солдатом, а ще важче — розжалуваним генералом.***

☞ ***Коли полковники мають низький фаховий рівень, їх обов'язки виконують генерали.***

☞ ***Ціни зростають, отже, опозиція зробить гешефт?..***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

Казку Мирослава МИЛОРАДОВИЧА «Вотширський стовп» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

ДОДУМАЙТЕ САМІ — ДДС

Ще місяць з хвостиком і гуморна країна знатиме своїх героїв — переможців конкурсу ДДС. Курінний нагадує, що зі списком лідерів можна ознайомитися на сайтах golos-ukraine.com та golos.com.ua. Там є варіанти всіх учасників ДДС-конкурсу, а не лише п'яти переможних. А поки що:

1. Дмитро Пєсков, прес-секретар президента РФ В. Путіна:

— Можу сказати лише одне, що мені, чесно кажучи, важко відповісти на це запитання про його особисте життя. Він (Путін) стільки працює, що я не можу зрозуміти, звідки він встигає...

...і, до речі, саме це підштовхує мене розпочати роботу над романом «Великі мона...хи Росії».

(В. РОМАНЕНКО, Очаків).

2. Ксенія Собчак, російська журналістка (про бій Повєткін—Кличко):

— Мораль бою така: не треба випендрюватися «російським витязям» Кобзоном і гімном... Треба бути кращим і...

...не провокувати, щоб Клички замовляли виконання нашого гімну самому Поплавському...

(Ю. БОЛЬШАК, Київ).

3. Олександр Лукашенко, президент Білорусі:

— Нутром я з Україною, і м и обов'язково знайдемо формулу. Ми хочемо, щоб Україна була не тільки поруч, а й...

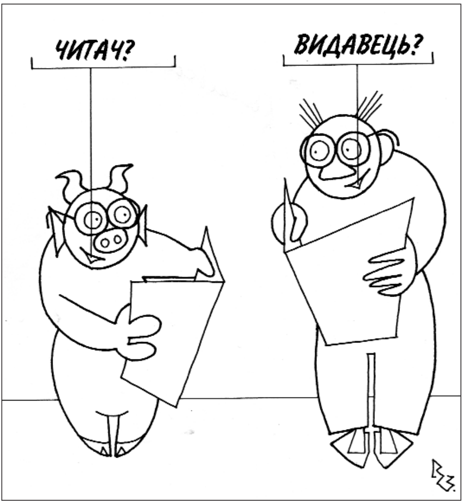
...в ЄС, щоб вона підготувала ґрунт для вступу туди Білорусі.

(С. ЗАВОРОЗКО, Дніпропетровська область).

4. Олександр Кваcневський, колишній президент Польщі:

— Кучма колись написав книжку під назвою «Україна — не Росія». Росіяни, на жаль, її не прочитали і...

...одіозний Геннадій Онищенко заборонив її для ввезення до Росії, бо книжка шкідлива для здоров'я росіян.

(Г. МАКАРЕНКО, Житомир).

5. Джеффрі Пайєтт, посол США в Україні:

— Для США справа Тимошенко — це питання не особи, а питання принципу. Нас турбує сам факт вибіркового переслідування колишнього глави уряду...

...Лазаренко покараний принципово, а Тимошенко — вибірково.

(М. ВАРЕНИЦЯ, Сміла).

А тепер, як завше, нова п'ятірка фраз, яка варта того, щоб наші дедесисти поламали голову. Отже:

1. Геннадій Мінаєв, міський голова Сум (вибачається перед городянами за великі проблеми з комунальними підприємствами):

— Місто Суми — «лягало»! Ми впиралися «до останнього», але вже підійшли до воріт цвинтаря. І ось остання година настала... Оркестр заграв похоронний марш... До речі, оркестру за це ми теж не заплатимо...

2. Олексій Голобуцький, політолог:

— У Грузії прокурор у відставці, який посадив тисячі людей, купив житло у кредит. І не соромиться про це казати. У нас знайдіть хоч одного такого...

3. Геннадій Онищенко, глава Росспоживнагляду РФ:

— Ми сьогодні зібралися тут, у славному місті Києві. Колись говорили: «Київ — мати міст російських», тепер ви вже так не кажете?..

4. Сергій Власенко, екс-народний депутат (захисник Юлії Тимошенко):

— Це знаєте, як в Ірані, коли страчували чоловіка: він 12 хвилин провисів у петлі, його зняли і понесли в морг, а з'ясувалося, що він живий. Вони сказали: давайте його вилікуємо, а потім іще раз стратимо. Приблизно так само вони законом хочуть «вирішити» питання лікування Юлії Тимошенко...

5. Леонід Кравчук, екс-президент України (про те, що Росія не заважатиме євроінтеграції України):

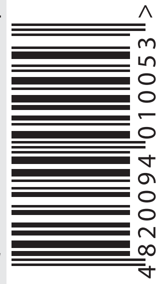
— Ось ми зараз в землянці і хочемо побудувати будинок. Ми його обов'язково побудуємо, і ніякий Глазьєв зі своїми прогнозами нам не заважатиме.

Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos.com.ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь»-ДДС.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА, Василя ФЛЬОРКА, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Ольга ВАУЛІНА, Дмитро ПОТАПЕНКО, Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Ⓡ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 32145

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4820094010053